

A GYÖNGYÖSI HŐSÖK ARANYKÖNYVE

1914-1918.

A
GYÖNGYÖSI HŐSÖK
ARANYKÖNYVE

SZERKESZTETTE:
SZÜCS GYULA.

ÁRA 2 PENGÓ.

KAPHATÓ A SZERZŐNÉL — GYÖNGYÖSÖN.

Ezt a könyvet Gyöngyös város
hazafias közönségének ajánlom.

A Szerző

„Az nem lehet, hogy annyi szív,
hiába ontá vért!”

Előszó.

Ezerkilencszáz-tizennyolctól kutatok e nevek után, gyűjtöm az adatokat, hogy mint hadirokkant néptanító, azon csoport nevében, melyet képviselek, méltóképen állíthatassak azok emlékének, akik a haza szent védelmében estek el.

Nagy munka volt... Órlási!...

Nemcsak mert az ezredek, hatóságok sem tudtak semmi adatot rendelkezésemre bocsátani s így részint személyesen, részint levélileg kellett az elesettek hozzátartozóit felkeresnem — de azért is, mivel egyikét-másikat a Gyöngyösön szokásos ragadvány-nevén ismerték. Aztán egyiknek-másiknak két, három kereszt neve is volt!...

De elkészült!

Ha valakinek hozzátartozója nagy körültekintésem dacára is kimaradt volna, kérem — hozza tudomásomra, hogy alkalomadtán pótolhassam.

Mindazokat, akik Gyöngyösről vonultak be, ha nem is itt születtek — bevettem. Itt laktak, itt dolgoztak, innen mentek a harctérre. Tehát — a mi hőseink!

4

Gyöngyöspüspöki községet időközben Gyöngyöshöz csatolták. A város V. kerülete. Így magától értetődik, hogy a volt gyöngyöspüspöki hősihalottakat, hadirokkantakat is, épen úgy, mint a beneieket — a gyöngyösiekhez kellett számítanom.

A hősihalottak így összeállított neveiből körülbelül 250-et — még az elmúlt esztendőben — a „Hősök Albuma” részére úgy a központi, mint az alsó- és felsővárosi állami elemi iskola rendelkezésére bocsátottam.

Most a teljes anyaggal szolgálhatok!

Fogadják oly szeretettel, lelkesedéssel, mint a minővel azt összeszedgettem.

Addig is, amíg szobor örökíti meg emléküket, álljon e könyv, album, mint szeretetünk, hálaánk és kegyeletünk jele azok iránt, akik elmentek, de vissza már nem tértek, mert apjuknál, anyjuknál, testvérüknél, feleségüknél, gyermeküknél, menyasszonyuknál, jóbarátjuknál — legdrágább kincsüknél — életüknél is jobban szerették hazájukat.

Gyöngyös, 1927. január havában.

Szűcs Gyula,

a „Hadrósa” nemzeti szövetség
gyöngyösi csoportjának elnöke.

Mind hősök ők — akiknek neveit ide jegyeztem . . .

Véssétek e neveket mélyen szívetekbe és ne feledjétek el soha, hogy ezek a hazáért és éretetek szenvedtek, lettek csonkák és haltak meg. . .

Kegyeleles szívvel gondoljatok mindenkorraájuk . . .

Tartsátok tiszteletben emléküket! . . .

Legyen e könyv második imádságos könyvetek! . . .

Álljon ereklyeként asztalaitokon!

Forgassátok szent áhítattal, hogy nevük fénye, dicsősége, ott ragyogjon állandóan közöttünk.

MAGYAR IMA.*)

Uram! én csak magyar legyek!
 Edzett, erős magyar,
 Idővel vésszel dacoló,
 Mint Kárpát sziklafal.

Uram! én csak magyar legyek!
 Hogy büszkén, szabadon
 Éljek virággal, dalosan,
 Mint útvesztő Bakony.

Uram! én csak magyar legyek!
 Képzetem enyhe, lágy
 Végtelenbe' merüljön el,
 Mint sima Hortobágy.

Uram! én csak magyar legyek!
 Könnyekben olvadó,
 Túró munkás . . . Fajtiszta, mint
 A négy magyar folyó.

Uram! én csak magyar legyek!
 Hogy sok vihar után
 Ragyogjon lelkem, mint a nap
 A kéklő Adrián.

*) A proletár diktatúra alatt, a Dunántulról került hoz.

„E porba hullott szép hazá fel fog virulni még ...
Van bíró a fellegek fölött — s áll a villámos ég“.

Kérem hősi halottjának, rokkant-
jának, vitézének fényképét ezen
keretbe ragasztani!

„Ne sírasd meg annak végzetét,
ki a hazáért adta életét“ ...

Memento !...

Mementót tartok, intencióba merülök és lelki szemeim előtt megindul a tömeg lassú, méltóságtejes léptekkel — hosszú — hosszú sorokban... Élén a foszlányokká tépett Szűzmáriás lobogó, melynek színét a vén idő már kiemelte csak itt-ott látszik a megfakult foszlányokon egy-egy sötétebb folt, egy-egy szélesebb sáv, jelölül annak, hogy ott a festéknél valami maradandóbb, valami égetőbb folyadék hagyott nyomot, amelyben — immár — a ragzó nap vérvörös sugarai rozsdabarnává gyengülnek.

Igen! — a nyomot, amellyel sem a vén idő, sem a mindent bearanyozó napsugár nem tudak megbirkózni, — a mindennél maradandóbb, a mindennél égetőbb festék, — a vér hagyta rajt' a csaták tüzeiben ronggyá tépett lobogón, — a vér, ... a mi sokat szenvedett, szegény Hazánk szabadságáért ontott drága honfi vér. Hősapáinknak, testvéreinknek, barátainknak, rokonainknak, a világháború hőseinek a Haza szabadságoltárán feláldozott drága honfi vére...

Vonul a tömeg tovább kigyózó vonalban... A még — nemrég büszke homlokok — gondterhes redőkben... A még-nemrég szikrázó szemek — földre-sütve... A még-nemrég dalos ajkak — összezárva... Az ünnepélyes csendbe borult utcák némaságát nem zavarja meg semmi, csak a lassú léptek ritmikusan egyhangú üteme, mely fülünkbe visszacseng: bánat, bánat...

Igen! — bánat, a magyar nemzet bánata, a magyar nemzet keserű fájdalma az, mi némává tette az ajkakát, mi redőkbe ráncolta a homlokokat...

Igen! most viszi meg bánatát a magyar nemzet, most a magyar nemzet nagy gyászünnepén a hősöknek.

A magyar nemzet megy ott, hogy feleljen azért a vérrel áztatott lobogóért a hősöknek, kik vérükkel írták arra a lobogóra Hazájuk jövő sorsát...

S a lobogó foszlányai a szél vállain ide-oda lengve úsznak tovább...

A földre süttöt szemek olykor-olykor áhítattal néznek föl reá s a megfakult foszlányok ostorként riasztják vissza a reá szegződő tekinteteket: tartsatok mea culpát!...

Magyar Testvéreim!... Tartsatok mea culpát!...

Igen! testvéreim, a magyar nemzet nagy gyászünnepén, hogy kivegyük részünket a magyar nemzet nagy bánatából: nincs már Világos, Segesvár, Pozsony, Kassa, Komárom! Nincs már magyar tulipán a Hazáért verezett hős apáink, testvéreink, sírhantján...

Tartsunk bánatot a szívettépőn fájdalmas múlt miatt.

Bánatot?...

Nem!

Bűnbánatot a nemzetsorvasztó jelenért; a jelenért, amelyben bitang ellenségek álnok módra tépik és szagatják vérünknek erejét s mi megroppanva súlya alatt, sajgó fájdalmunkban — nézzük kegyetlenkedéseit. Bűnbánatot, hogy a múlt bánata s a jelen bűnbánata után erős fogadást tegyünk, — a jövőért aggódó szívünk erős fogadását, amit minden magyar szívnek, kibena hazaszeretelnek egy parányi szikrája is lobog, meg kell tennie, hogy — majdan — egy szebb, egy feslő rózsákban gazdagabb tavaszon — a nagy magyar tavaszon — mi, magyarok mindannyian együtt zenghessük hálaimánkat a hatalmas Hadúr-istenhez, ki részünkre a négy folyó és hármas halom vidékét jelölte ki lakhelyéül!... Igen! — a régi, a nagy Magyarországot, amely nélkül életünk — úgy érezzük — kín és szenvedés és amelyről le nem mondhatunk — és esküszünk, hogy nem is mondunk le — soha...

Úgy legyen!...

Szalla László.

Honvéd!

Avult krónikák lapjai felett
 El-el tünődve... nézek egy nevet!
 Elésem bukkan minden oldalon
 Betűzőm... százszor újra olvasom...
 Egyszer csak szívem ver, dobog vadul,
 Arcomba forró vérhullám tolul.
 Tekintetemből büszkeség ragyog,
 A mult ködébe visszaszárnyalok...
 S amig röpit vágy, tarka képzelet
 Az ajkam szélén halkán ott rebeg:
 Honvéd!

Honvéd! vitézlő, harcoló titán,
 Te vagy, kit e' név megillet csupán!
 Kit nem riaszt meg veszély, tűzroham,
 Golyózaporba is dallal rohan...
 Előre tör, ront... rendületlen áll,
 S bárányá vedlik, ha a nap leszáll...
 Éhezik, szenved, — meghal, hogyha kell —
 Száját panaszszó mégsem hagyja el...
 Egyszer hős, másszor aggódó apa,
 Ki könnytől ázott írást küld haza
 Dúló csatákból — s reszeltő keze
 Ákos-bákos betűkkel írja le:
 Honvéd!

Honvéd! csodás szó, régi, patinás,
 Nem kell helyébe soha, soha más...
 A sastollas, új — még kisdéd sereg —
 Viselje bátran, büszkén e' nevet!
 Nincsen nálánál csengőbb, magyarabb,
 Kincsőrző díszes, drága foglalat!
 Jelenti mindazt ami jó, ami szép:
 Kossúth, Petőfi, Bem lángszellemét!
 És benne számos ékkő csillogás:
 „Bátorság, hősi önfeláldozás”,
 „Erény, hűség, faj”, föld-szeretete,
 „Győzelmi hit” és látható jele:
 Honvéd!

Dalnok lelkéből lelkedzett e' név,
 S úgy sziveinkhez fűzte anyyi év,
 Hogy nem húllhat ki belőle soha. —
 Reményvárunk lett s jövőnk záloga!...
 Jöhetnek hitvány, gyáva konclesők,
 Hogy elrabolják ezt az őserőt,
 De én hiszem, hogy nem tépheti le
 Szívünk faláról többé senkise
 Amíg világ lesz, míg a föld forog,
 Dalokba — kőbe vésve élni fog.
 S mint szemvakító, rózsás égi fény
 Tündöklök fent a dicsőség egén:
 Honvéd!

Vályi Nagy Géza.

„Ma még nekünk virágzik a virág.
 Ma még felénk tekint a nyugalom.
 Ma még mienk az egész világ
 S holnap? talán egy sírhalom...
 ... ma még ránk mosolyg a napsugár,
 ... szemünkben az élet nevet...
 De holnap elsodor a véres ár...
 S holló sereg jön, amely eltemet...
 Ma még büszkén villan a kardunk...
 S repesve száll a lelkünk haza...
 S holnap? mikor vérbe fül harcunk...
 Várja fiát sok édesanya“...
 (Egy hősihalott naplójából.)

Hősi halottaink.

Ambrus János, fuvaros (6-os huszárezred, közhuszár). Bevonult 1915-ben. Meghalt orosz fogságban 1917 július havában. Nős. Neje: Soltész Rozál. 880 hsz. Öt gyermek atyja.

Antal Ferenc, földmives. (10 honv. gye. közvitéz). Bevonult 1914 aug. 1-én. Elésett az orosz harctéren — Lembergnél — 1915 május 20-án. Nős. Neje: Hegedűs Mária 1481 hsz. Két gyermek atyja.

Antal János, földmives (10 honv. gye. közvitéz). Bevonult 1915 március 15-én. Elésett az orosz harctéren. Nős. 1719 hsz. Egy gyermek atyja.

Antal András, földmives (60 gye. őrv). Bevonult 1914 július 27-én. Elésett az orosz harctéren 1914 aug 2-án. Térdlövést kapott. Egy gyermek atyja. 1644 hsz.

Adler Jenő, (37. tüzére). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Szombathelyen — 1918 febr. 20-án. 1920 hsz.

Arányi Mihály, géplakatos (10 hgye. szkv.) Bevonult 1915-ben. Meghalt orosz fogságban — Szibériában — 1917 július havában. Nős. Neje: Hrebig Anna Buzapiac. Két gyermek atyja.

Almási László, városi rendőr (38 gye. tizedes). Bevonult 1914 aug. 1-én. Járt a szerb, orosz harctéren. Harctéren szerzett betegségében halt meg a bpesti Mária-Valéria barak-kórházban 1916 február 6-án. Nős. Neje: Csoszor Erzsébet. Két gyermek atyja.

Ács Géza, főisk. hallgató (60 gye. egyéves önk.) Bevonult 1914 jul. 27-én. Eltűnt az orosz harctéren — Rudniknál — 1915 május 9-én. Nőtlen. 1640 hsz.

Ács János, földműves (egészségügyi csapat). Bevonult 1914-ben. Harctéren szerzett sebesülésében halt meg — Gyöngyösön — 1917-ben. Nős. Egy gyermek atyja.

Bíró János, kerékgyártó (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 jul. 27-én. Elesett az orosz harctéren — Ravaruszkánál — 1914 aug. 31-én. Nős. Egy gyermek atyja.

Balog Imre, (32 gye. közvitéz). Eltűnt az orosz harctéren 1916 június 17-én. 1470 hsz.

Balog Lajos, kocsifényező (60 gye. tizedes) Bevonult 1914-ben. Elesett az olasz harctéren 1916 jul. havában. Nős. Neje: Dénes Teréz. 2359 hsz. Két gyermek atyja.

Balog János, (313 hgye. szkv.) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren 1916 május 15-én. Nős. Neje: Csaba Erzsébet. Kórház utca.

Ifj. Barócsy Lajos, (66 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elestett az orosz harctéren — Csernovitz mellett, Linkownál — 1915 szept. 1-én. Nős. 2300 hsz. Két gyermek atyja.

Bogdány József, (10 hgye. közvitéz). Eltűnt orosz fogságban 1917 november 29-én.

Bogdány (Kirdly) János, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 42 éves korában. Elestett a román harctéren — Sepsiszentgyörgyön — 1917 április 9-én. Nős. Neje: Csépany Etel, 2173 hsz. Öt gyermek atyja.

Bogdány György, kőműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elestett az orosz harctéren. Nős.

Bogdány János, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren. (Bogdány György testvére).

Bogdány József, (60 gye. közvitéz). Meghalt harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1921 szept. havában. Nős. Neje: Szilágyi Mária. Recski-kert.

Birnbaum Rezső, lakatos (60 gye. szkv.). Bevonult 1914 július 27-én. Elestett az orosz harctéren — Uzsoknál — 1915 május 10-én. Nőtlen.

Birnbaum Jenő, szabó (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Elestett a román harctéren — Csík-völgyben — 1916 november 20-án. Nőtlen.

Birnbaum Sándor, molnár. Bene. Bevonult 1914-ben. Meghalt az orosz harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1914-ben. Nős. Két gyermek atyja.

Balázs Miklós, zenész (60 gye. hidász). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1922 aug. havában. Nős. Neje: Rác Mária. Duránd.

Baldzs György, állványozó és kőműves (67 gye. közvitéz). Bevonult 1914. júl. 27-én. Elesett az orosz harctéren — Galiciában — 1915. május 23-án. Nős. Neje: Bartus Mária 1171. hsz.

Bozsik Antal, földműves, Bene. (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren 1915. június 10-én. Nős. Neje: Varga Anna. Három gyermek atyja.

Bozsik András, földműves. Bevonult 35 éves korában 1914-ben. Elesett a román harctéren — Úz völgyében. Nős. Neje: Szalai Róza. 1633 hsz. Egy gyermek atyja.

Bozsik József, (60 gye. közv.). Elesett az olasz harctéren — Doberdónál — 1916. december 21-én. Nős. Neje: Salamon Mária. 1775 hsz.

Bozsik Ferenc, földműves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. Nős. Egy gyermek atyja.

Bozsik Sándor, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Harctéren szerzett betegségében halt meg — a nyíregyházai kórházban — 1914-ben. Nős. Neje: Ambrus Anna. Két gyermek atyja.

Buda Ferenc, földműves (12. huszárezred közh). Bevonult 18 éves korában. Elesett az olasz harctéren 1918. május 1-én. 2341 hsz.

Budai Sándor, szabó (10 hgye, közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Razdolnánál — 1914. nov. 28-án. Nős. 278 hsz. Egy gyermek atyja.

Budai Ferenc, földműves (32. vadász e). Bevonult 1915. március 15-én. Elesett az orosz harctéren — Tarnopolnál — 1916. aug. 10-én. Nős. Neje: Puruczky Teréz. Négy gyermek atyja.

Budai István, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Elcsélt az orosz harctéren — Galiciában — 1915-ben. Nős. 392 hsz. Egy gyermek atyja.

Budai Ferenc, állatorvos (10. hgye. önk. őrv). Ellünt. 2362 hsz.

Bernáth Sándor, csizmadia (10. hgye. közvitéz) Bevonult 1914 júl. 27-én. Orosz harctéren szerzett sebesülésében halt meg, — Galiciában — 1917 júl. 5-én. Nős. Neje: Molnár Mária. 1295 hsz. Egy gyermek atyja.

Begala Ferenc, eljegyző (60 gye. e. é. önk. őrv). Bevonult 1914 október havában. Krakónál küzdött. Harctéren szerzett sebesülésében halt meg — Prágában — 1914 november 25-én. Nőtlen. 278 hsz.

Baranyi Károly, zenész (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1921 január 14-én. Nős. 2101 hsz. Tíz gyermek atyja.

Baranyi Sándor, acs (34 gye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elcsélt az orosz harctéren — Lops — közelében, 1915 augusztus 2-én Fejlővést kapott. Nős. Neje: Szaniszió Anna. V. ker. Két gyermek atyja.

Baranyi Sándor, földmives (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914-ben, 44 éves korában. 1914-től 1916-ig fogoly őrségen volt Felső-Ausztriában. A gyöngyösiak közül tízen voltak ottan. Orincsay hadnagy parancsnoksága alatt. E tíz gyöngyösi közül egyedül Baranyi nem jött haza. Elcsélt az orosz harctéren — Tarnopol és Brezsán között — 1916 szeptember 30-án. Nős. Neje: Rapi Borbála 562 hsz. Négy gyermek atyja.

Baranyi Ferenc földmives (10 hgye. közvitéz) Meghalt orosz fogságban 1917-ben. Nős. Új telep. Három gyermek atyja.

Baranyi Antal, földmives (5 népf. ezs. 4 zlj.). Bevonult 1914 aug. 1-én. Járt az orosz harctéren. Elest az olasz harctéren. Nőtlen.

Baranyi György, földmives (20 gye. közvitéz). Bevonult 1915-ben, 19 éves korában. Elest az orosz harctéren. Nőtlen.

Baranyai Károly, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elest az orosz harctéren. Nős. Neje: Sefnyik Erzsébet 2006 hsz. Három gyermek atyja.

Brandt Gyula, fazekas (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. 1914-től 1916 igtiszti szolga volt. Meghalt orosz fogságban, 1917 jun. 21-én. 37 éves korában. Nős. Neje: Gyuris Mária 2263 hsz. Egy gyermek atyja.

Bardóczy Antal, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren — Bukovinában — 1915 febr. 1-én. Gránát takarta be. Nős. Neje: Bognár Etel 1808 hsz. Három gyermek atyja.

Bardóczy Antal, földmives (60 gye. közvitéz) Elest az orosz harctéren — Ravaruszkánál — Nős. Két gyermek atyja.

Bakács Kálmán, szabó (60 gye. közvitéz) Bevonult 1915-ben. Orosz harctéren szerzett betegségében halt meg — Gyöngyösön — 1917 július havában. Nős. Neje: Szorgalmatos Mária 87 hsz. Három gyermek atyja.

Bádonyi András, iskolaszolga (15. vadász ezs.). Bevonult 1914-ben, 30 éves korában. Elest az orosz harctéren. Nős. Egy gyermek atyja.

Bódis Béla, géplakatos. Bevonult 1914 jul. 27-én. Elest az orosz harctéren — a tomasowi útközetben — 1914 aug. 27-én. Nyaklövést kapott. 2 hsz.

Berger Dezső, rövidáru kereskedő. (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren — Lublin alatt — 1914-ben. Nős. Egy gyermek atyja.

Berta István, városi rendőr (60 gye. tizedes). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Isakownál — 1916 jul. havában. Nős: Neje: Tolmácsi Teréz.

Burda János, szabó (10 hgye. tizedes). Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Hodzsewnél — 1916 márc. 22-én. Nős: Neje: Hernecky Zsuzsa. 1151 hsz. Egy gyermek atyja.

Brunda János, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren 1915 március 13-án. 1650 hsz.

Bátor Ferenc, (34 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Eltűnt az orosz harctéren 1915 március 3-án. Nős: Neje: Vernyik Anna. 1692 hsz.

Bobák András, csizmadia (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 aug. 1-én. Elesett az orosz harctéren — Przemyslnél — 1915 március 19-én. Nős: Neje: Juhász Anna, 1861 hsz. Négy gyermek atyja.

Berecz Lajos, ács (hidász, tizedes). Bevonult 1914-ben. Elesett az olasz harctéren — Görcnél — 1917 május 25-én. Nős. 1544 hsz. Két gyermek atyja. (Komáromy ezredes, Tuza András és egy atkári közvitéz adták be vitézi tetteit. Halála után avatták vitézzé!)

Babróczy Miklós, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1915-ben 37 éves korában. Elesett az orosz harctéren 1915-ben. Has lövést kapott. Nős: Neje: Molnár Regina, 882 hsz. Négy gyermek atyja.

Babróczy István, béres (10 hgy. őrm.). Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren — a Szereth folyónál — 1915-ben, V. ker.

Batik Sándor, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Ivan-gorodnál — Nős: Neje: Molnár Ilona, 2128 hsz.

Bózvály Imre, gépész (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914 nov. 7-én. Eltűnt az orosz harctéren. Nős: Neje: Somogyi Helén, 1820 hsz. Hét gyermek atyja.

Brüll Aladár, géplakatos (68 gye. közvitéz — később géppuskás őrm.). Bevonult 1914-ben. Elesett a szerb harctéren — Sabácnál — 1914-ben.

Bleszkány János, áll. tanító Bene (10 hgye. közv.) Bevonult 1914 aug. 1-én. Elesett az orosz harctéren — Krakó közelében — 1914 november 16-án. Nős: Neje: Matusek Mária. Egy gyermek atyja.

Besze József, földmíves (10 hgye közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. 1915-ben. Nőtlen. V. ker.

Buzsinszky-Csépany Antal, hentes (60 gye. közvitéz). Bevonult 1916-ban, 19 éves korában. Elesett az orosz harctéren. Visszavonulás alkalmával gránát csapta szét a fejét. Nőtlen.

Bezzeg Mihály, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 július 29-én. Elesett az orosz harctéren 1914-ben. Nős: V. ker.

Bognár Ferenc, földmíves (tüzér ezred). Bevonult 1916-ban. Orosz harctéren szerzett sebesülésében halt meg — Legenyenyárson, Zemplén vm. — 1916 jan. 20-án. Nős: Neje: Horváth Anna, 176 hsz. Négy gyermek atyja.

Czikmántory Dezső, ügyvédjelölt (10 hgye. hadapród jelölt őrm.) Bevonult 1914 aug. 1-én. Lublin és Lemberg körül 18 ütközetben vett részt. Eltűnt az orosz harctéren 1914 szeptember 10-én. Nőtlen. Vachot Sándor utca.

Czéh László, cipész (10 hgye). Bevonult 1914 júl. 27-én. Elegett az orosz harctéren. Nőtlen, 2282 hsz. (Patai születésü.)

Csáky János, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt orosz fogságban 1915 május 30-án. Nős. Neje: Szalmási Anna, 2306 hsz.

Csillik József, cipész (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915 március 15-én. Elegett az orosz harctéren — Galiciában — 1915 július 20-án. Nőtlen.

Cserta István, (34 gye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elegett az orosz harctéren — a Kárpátokban — 1915 május 20-án. Nős. Neje: Szabó Rozál. 1787 hsz. Három gyermek atyja.

Cserta Ferenc, (60 gye örvezető). Bevonult 1914 július 27-én. Elegett az orosz harctéren — Petrikow-Novradornál — 1914 november 20-án. Nős. Neje: Juhász Anna, 1468 hsz.

Cserta Mihály, földmives (12 huszárezred közhuszár) Elegett az olasz harctéren — Pavulliknál — 1915 aug. 30-án. Nős. Neje: Juhász Rozál, 2175 hsz.

Csépány József, (15 huszárezred őrm.) Bevonult 1914 július 27-én. Elegett az orosz harctéren — Tar-now-nál — 1914 okt. 29-én. Nős. Neje: Harmos Julia 1396 hsz.

Csépány Antal, hentes (60 gye. közvitéz). Bevonult 1915 június 15-én. Elegett az orosz harctéren — Delajow-nál — 1916 augusztus 30-án . 83 hsz.

Ifj. Csépány István, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 aug. 1-én. Elegett az orosz harctéren — Kolómeánál — 1916 július 5 én. Nőtlen.

Csépány Dezső, fürdősz (10 hgye. tizedes) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elegett az olasz harctéren — Doberdónál — Nős. Egy gyermek atyja.

* *Csepány István*, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 34 éves korában. Az orosz harctéren, többször sebesült. Karjának begyógyulása után Albániába vitték. Meghalt maláriában a brannai tart. kórházban, 1917 szeptember 4-én. Nős. Neje: Besze Mária, 1877. hsz. Négy gyermek atyja.

Csepány János, földmives (34 gye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Jassi-olownál — 1916. október 1-én. 1871 hsz. Nőtlen.

Cselkó József, esztergályos. Bevonult 1914 aug. 1-én. Elesett az orosz harctéren — Lublin és Lemberg között.

Csik Dezső, zenész (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Elesett a román harctéren. Nős. 2257 hsz. Egy gyermek atyja.

Csik János, zenész (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren 1916-ban. Nős. Neje: Kolompár Rozál.

Csépe Antal, földmives (10 hgye. közvitéz) Elesett a román harctéren 1917-ben. Nős. 2291 hsz. Egy gyermek atyja.

* *Csiba Ignác*, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Rudniknál — 1914 november 21-én. Nős. Neje: Kovács Mária, 1100 hsz. Három gyermek atyja.

Csernyik András, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren 1916 október 2-án. Nős. Neje: Mikulányi Rozál. 989. hsz., Három gyermek atyja.

Der György, földmives (60 gye. közvitéz). Elesett az orosz harctéren — a Kárpátokban — 1915 március 8-án. Nőtlen, 1974 hsz.

Dellai János, kőműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren — a Kárpátokban. — Nős. Neje: Varga Teréz, 2257 hsz. Két gyermek atyja.

Debreczeni Ferenc, (39 gye. szkv). Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren — a Kárpátokban — 1915 január 25-én. Nős. Neje: Tóth Erzsébet, 840 hsz. Egy gyermek atyja.

Dudás István, földműves. Elestett az orosz harctéren. Nős. Neje: Tüzes Panna, 1997 hsz. Két gyermek atyja.

Dudás Lajos, banktisztviselő (38 gye. e. é. önk). Az uzsoki harcoknál rendkívüli fontos parancs leadását bízták reá — az 1010-es magaslat elfoglalására vonatkozólag. Ezen kötelessége teljesítése közben — hat súlyos lövéstől találva — összeesett.

Domány Zoltán (34 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren — Pas-község hat rában — 1915 augusztus 2-án. Fejlövést kapott. (A pasi rk. temető árkában temették el). Nős. Neje: Rosenberg Malvin, 1317 hsz. Egy gyermek atyja.

Dalmady István, hentes (32 gye. örv). Elestett az orosz harctéren. Nős. Neje: Bernáth Mária, 1871 hsz. (Minden hozzátartozója Amerikába költözött.)

Dobróka György, gyári munkás. Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren 1915-ben. Nős. (Benei születésű.)

Dukesz Zsigmond, könyvelő (12 hgye. tart. hdgy). Eltűnt az orosz harctéren 1915-ben. 283 hsz. Nőtlen.

Dukesz Arthur, joghallgató (60 gye. tart. fhdgy). Részt vett a kárpáti harcokban. Meghalt orosz fogságban — Szibériában — 1916-ban. 283 hsz. Nőtlen.

Dugonits János, földmíves (60 gye. közv) Bevonult 1914 július 27-én. Przemysl elesténél fogságba került. Orosz fogságban halt meg. Nős. Neje: Balogh Teréz, 2616 hsz. Két gyermek atyja.

Deutsch Ernő, gazd. intéző (5 gye. tart. hadnagy). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren 1915 október 20-án. 59 hsz.

Deutsch Lőrinc, sapkakereskedő (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Járt az orosz, román, olasz harctéren. Elesett az olasz harctéren, 1918 szeptember havában. Nős. Neje: Szant Róza, 792 hsz. Két gyermek atyja.

Deutsch Károly, asztalos (10 hgye. őrmester). Bevonult 1914. július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Przemysl és Ravaruszka között — 1914 szeptember 6-án.

Duba Sándor, vendéglős (60 gye). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön 1919-ben.

Dalesijó Antal, kőfaragó Bevonult 1914 júl. 27-én — 30 éves korában. Állandóan az orosz harctéren volt. A háború befejeztével Erdélyből Gyöngyösre igyekezett. A románok kémnek nézvén elfogták s felakasztották. Nőtlen. Káderkaszárnya.

Dugnóczky János, földmíves (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914-ben 37 éves korában. Przemysl elesténél fogságba került. Orosz fogságban halt meg 1918-ban. Nős. Két gyermek atyja.

Écsegi János, (6 utász zlj. közvitéz). Orosz fogságban — Ukrajnában — halt meg 1917-ben. 185 hsz.

Écsegi József, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Orosz fogságban — Szibériában — halt meg 1918-ban. 1747 hsz,

Egyed Imre, (8 gye. közvitéz). Orosz fogságban, halt meg 1919 március 1-én. Nős. Neje: Tóth Julia 1705 hsz.

Erdélyi Imre, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1915-ben — 18 éves korában. Orosz harctéren esett el 1917 március 31-én. Egy vonalban harcolt vitéz Megyeri Miklóssal.

Erdélyi Ferenc, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren. Nős. Neje: Szepesi Julia. Egy gyermek atyja.

Erdélyi János, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elest az orosz harctéren 1914 ben. Nős. 163 hsz. Egy gyermek atyja.

Erdélyi János, vasúti munkás (60 gye. szkv). Bevonult 1914 július 27-én. Elest az orosz harctéren 1916 ban. Nős.

Eisenberger Zoltán, rőfőskereskedősegéd (68 gye. őrv). Bevonult 1915-ben. Elest az orosz harctéren — Woihyniában — 1916-ban. Nőtlen.

Farkas József, földmíves (10 hgye. közvitéz). Orosz harctéren szerzett sebesülésében halt meg — Gyöngyösön — 1921-ben.

Farkas János, (10 hgye. közvitéz). Elest a román harctéren 1916 október 16 án. Nős. Neje: Horváth Julia, 1645 hsz.

Farkas Lajos, (60 gye. tizedes). Bevonult 1914 július 27-én. Elest az orosz harctéren 1917. december 17-én. Nős. Neje: Hovanyecz Erzsébet, 1067 hsz. Egy gyermek atyja.

Farkas István, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren — Galiciában — 1915 május 22-én. Nős. Neje: Simor Mária, 1054 hsz. Két gyermek atyja.

Farkas-Morvai Sándor, földmíves (60 gye. közv). Bevonult 1914 ben. Orosz fogságban halt meg. Nős. Neje: Nagy Erzsébet, 282 hsz. Három gyermek atyja.

Farkas-Morvai József, földműves (34 gye. közv). Bevonult 1915-ben — 28 éves korában. Elest az orosz harctéren — Lembergnél — 1915 május havában. Nőtlen. 570 hsz.

Farkas János. Meghalt orosz fogságban, — Ruszinszkó — Podbolin, Ruszky-Stokió (Külső Szibéria). Nős. Neje: Csiba Teréz, 277 hsz.

Farkas József, csizmadia (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Elest az orosz harctéren — Kami-onkánál — 1915-ben. Nős. Neje: Horváth Róza. Két gyermek atyja.

Ferenc János, földműves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elest a szerb harctéren — Boszniában — 1915-ben. Nőtlen. Menház-utca.

Ferenc György, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben, 44 éves korában. Az orosz harctérről a román harctérre vitték. Elest a román harctéren — Bukovinában — 1918-ban. Nős. Neje: Oilári Zsuzsa, 1980 hsz. Hat gyermek atyja.

Füleki József (60 gye. közvitéz). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1924 szeptember 29-én. Nős. Neje: Pásztor Rozál, 1085 hsz.

Füleki Imre, bérlő (29 hgye. tizedes). Elest. Nős. Neje: Balogh Ilona, Alsóváros. Három gyermek atyja.

Füleki János. Bevonult 1915-ben. Elűnt az orosz harctéren. Nőtlen. 1089 hsz.

Forgács János, (10 hgye. közvitéz). Elest az orosz harctéren, 1916 június 5-én. Nős. Neje: Székely Rozál. 2198 hsz.

Féher János, (60 gye. közvitéz). Elest az orosz harctéren 1918-ban. 2450 hsz.

Frikk András, földműves (60 gye. közvitéz). Elest az orosz harctéren — Varisánál — 1918. július 8-án Nőtlen. 1934 hsz.

Felföldi József, földműves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én — 29 éves korában. Elestett az orosz harctéren — Galiciában — 1914 október 26-án. Nős. Neje: Bujdosó Piroska, 889 hsz. Két gyermek atyja.

Frisch Iván, (17 gye. közvitéz). Elestett az orosz harctéren — Wolhyniában — 1916 március 18-án. Nős. Neje: Gottesman Frida, 1812 hsz.

Falcsik József, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 20 éves korában. Elestett a román harctéren — Pojana — Uzulni mellett, 1916 október 23-án. Egy fűrészmalom közelében közös sírban fekszik. Nőtlen. 1789 hsz.

Falcsik Bertalan, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915 március 15-én. Elestett az orosz harctéren az első ütközet alkalmával — 1915-ben. Nős.

Fodor József, (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren — Galiciában — 1915-ben. Nős. Neje: Grébetz Ilona, 417 hsz. Egy gyermek atyja.

Fodor Béla, cipőfelsőrészkesztő (közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. A szerb harctérről, arcán sebesülve jött haza. Később az orosz harctérre ment, ahol elesett 1916-ban. Nős. Neje: Józsa Etel.

Fumács György, földműves (82 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Eltűnt. Nős. Neje: Vági Julia, 2040 hsz. Egy gyermek atyja.

Feldmár M. Dávid, vaskereskedősegéd (12 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben — 26 éves korában. Elestett az orosz harctéren, az első ütközet alkalmával — Skolmier mellett. Nős. Neje: Farkas Róza, Újtelep. Két gyermek atyja.

Fabricius Imre, asztalos (60 gye. közvitéz). Bevonult a román betörés alkalmával 1916-ban, Elegett a román harctéren. Özvegy. Egy gyermek atyja.

Forgó Pál, csizmadia (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Elegett az orosz harctéren — Przemysl ostrománál 1915-ben, Nős.

Gádl András, (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elegett az orosz harctéren — Kolomeánál — 1915 május 20-án. Nős. Neje: Gallos Róza, 2087 hsz.

Gádl István, földmíves (34 gye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Megsebesült az orosz harctéren — Horodenkánál. Meghalt az orosz harctéren szerzett sebesülésében a kassai katonai kórházban. Nős.

Gádl János, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elegett az orosz harctéren — Tomasow közelében. Nős. 1848 hsz.

Gádl Ferenc, földmíves (60 gye). Bevonult 34-éves korában. Elegett az olasz harctéren — a Doberdónál — 1915 július 30-án. Nős.

Goda Mihály, (10 hgye. tizedes). Elegett az orosz harctéren — Galiciában — 1916 augusztus 31-én. 495 hákszám.

Goda Antal, földmíves (18 tüzér-ezr). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elegett az orosz harctéren — Bucsacznál — 1916 március 14-én. Nős. Neje: Balogh Mária, V. ker.

Gergely Sándor, cipész. Elegett az olasz harctéren — 1918-ban. Nős, 1196 hsz.

Gambár János, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elegett az orosz harctéren — Krasnyezinnél — 1915 augusztus 18-án. Nős. Neje: Besze Teréz. V. ker.

Gambár György, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Krakónál. 1915-ben írt haza utoljára.

Géczy Ferenc, (10 hgye. közvitéz). A román harctéren — Uz völgyében — fogságra esett. Román fogságban halt meg 1916 október 19-én. 1726 hsz.

Gosztonyi Lajos, könyvelő (60 gye. fhdgy). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Meghalt harctéren szerzett betegségében.

Gazsó István, (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Eltűnt az orosz harctéren 1914 október 13-án. 643 hsz.

Gallér János, (34 dandár). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1921 április 15-én. Nős. Neje: Gréczy Anna, 29 hsz.

Groszman Mihály, szobafestő (32 gye). Bevonult 1915 január 16-án. Elesett az orosz harctéren — a lemergi ütközetben — 1915-ben. Nős. Neje: Rómer Mária.

Groszman Ernő, orvostanhallgató (61 gye. szk). Bevonult 1914-ben. Elesett a szerb harctéren, 1916-ban.

Gritz József, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. Nős. Egy gyermek atyja.

Gritz János, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Przemysl ostrománál — 1914-ben. Nős. Neje: Jáger Julia, 2239 hsz. Négy gyermek atyja.

Grim László, rendőrtisztviselő (10 hgye. e.é önk). Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt az orosz harctéren szerzett betegségében — Egerben — 1915-ben. Nőtlen.

Gulyás Ferenc, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Eltűnt. Nős. Három gyermek atyja.

Gábris Sándor, cipész (10 hgye. őrv). Bevonult 1914 aug. 28-án. Részt vett Przenysl ostrománál. Az orosz harctéren szerzett betegségében halt meg Gyöngyösön 1922 április 9-én. Nős. Neje: Czövek Anna. Három gyermek atyja.

Gábor Ferenc, csizmadia (60 gye). Bevonult 1914-ben. Meghalt az orosz harctéren — orosz fogságból jövet. Nős. Neje: Palik Teréz. Két gyermek atyja.

Gaba József, szabó (29 hgye). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Kirlibabánál — 1916 szeptember havában. Nőtlen.

Gyarmati Sándor, kőmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — 1914-ben. Nős. Neje: Szalka Krisztina, 1788 hsz.

Győri Imre, (1 huszárezredbeni tizedes). Elesett az orosz harctéren — Galiciában, 1916 március 29-én. Nős. Neje: Tatár Julia, Kis-kaszárnya. Két gyermek atyja.

Gyuris István, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1916-ban. Eltűnt. Nős. 1821 hsz. Egy gyermek atyja.

Gyetván György, földmíves (10 huszáre.) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Kolomeánál — 1915-ben. Nős. Nyolc gyermek atyja.

Hábliesek János, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én, 38 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Rudniknál — 1914 november 18-án. Nős. Neje: Guál Erzsébet, 1980 hsz.

Hábliesek József, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren 1914-ben. Nőtlen.

Hablicsek Mihály, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben — 32 éves korában. Elestett az orosz harctéren — a Pruth vizénél — 1916-ban. Nőtlen.

Hablicsek István, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben, 34 éves korában. Járt a szerb, orosz, román, olasz harctereken. Több kitüntetése volt. 1918-ban sebesülve Kutenbergbe szállították. Onnan a gyöngyösi kórházba hozták, ahol 3 hó múlva meg is halt — 1918-ban. Nős. Neje: Káli Anna, 2040 hsz. Két gyermek atyja.

Hajdú József, orvostanhallgató (10 hgye. önk. tizedes). Bevonult 1914 május 26-án. Elestett az orosz harctéren — a gorlicei áttörés alkalmával. Nőtlen.

Herneczky Mihály, földmives (60 gye). Bevonult 1914 július 27-én. Elestett az orosz harctéren. Nős. V. ker.

Herneczky Imre, cipész (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. A szerb harctéren fogságba esett. Montenegró elfoglalása alkalmával szabadult ki. Harctéren szerzett betegségében halt meg — Gyöngyösön — 1919-ben. Nős. Neje: Pethes Rozál. Két gyermek atyja.

Hegedűs István, Vaszi, (10 hgye. közvitéz). Elestett az orosz harctéren — Isakownál, kozák támadás alkalmával — 1916 július 3-án. Nős. Neje: Tóth Mária. 2377 hsz.

Hegedűs István, földmives (közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Eltűnt a szerb harctéren. Nős. Neje: Pampuk Mária, 2045 hsz. Egy gyermek atyja.

Hegedűs Pál, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt az orosz harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1922-ben.

Hanka Kovács Ferenc, (66 gye. közvitéz). Bevonult 1915 március 15-én. Elest az olasz harctéren — 1917-ben. Nős. Neje: Tóth Erzsébet, 1101 hsz. Négy gyermek atyja.

Hanka Kovács András, földmives. Szabadságon levő katona. Agyon ütötték, mint ellenforradalmárt a zavargások alkalmával — 1918 november 2-án.

Hammer Márton, kádár (6-os vartüzér, közvitéz). Az orosz harctéren szerzett fagyási sebében halt meg a gyöngyösi kórházban — 1915 október 15-én. Nős. Neje: Pám Ilona, 558 hsz. Három gyermek atyja.

Horváth György, (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren 1915-ben. Nős. Neje: Kelemen Rozál. 2113 hsz.

Horváth József, csizmadia (10 hgye. őrv.). Bevonult 1914 jul. 27-én, 32 éves korában. Elest az orosz harctéren — Varsó és Lublin között — 1915 július 31-én reggel fél 6 órakor. (Vitéz Megyeri Miklós azért sebesült meg, mert visszafordult megnézni, hogy kicsoda esett el a gyöngyösiak közül). Nős. Neje: Kekés Anna. Két gyermek atyja.

Horváth József, (Csókás-puszta).

Horváth János, eltűnt. Nős. Neje: Juhász Mária. 1028 hsz.

Horváth Burda István, földmives, (60 gye. közv.) Bevonult 1914-ben, 20 éves korában, mint vőlegény. Elest az olasz harctéren — Doberdónál — 1915-ben. 1808 hsz.

Horváth Rab János, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915 február 15-én. Járt az orosz, szerb harctéren. Meghalt a harctéren szerzett betegségben — Gyöngyösön — 1923 augusztus 31-én. Nős. Neje: Kis Rozál 1464 hsz. Négy gyermek atyja.

Horváth Medveczky Ferenc, kőmives (60 gye. egészségügyi csapat). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Przemysi ostrománál. Nős. Neje: Deli Mária 2429 hsz. Öt gyermek atyja.

Hanos Ferenc, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1915-ben, 18 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Beremiágánál — 1915 március havában. Gránát vágta szét. Nőtlen. 1504 hsz.

Hugyelka István, földmives (6 huszárezred közv.). Elesett az orosz harctéren — Lublinnál — 1915 máj. 22-én. Nőtlen. 1949 hsz.

Hovanyecz Mihály, földmives (66 gye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Járt az orosz, olasz harctéren. Elesett az olasz harctéren 1916 december 22-én. Nős. Neje: Bogdány Erzsébet 1098 hsz. Egy gyermek atyja.

Hovanyecz Antal, földmives (6 huszárezred). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Járt az orosz, olasz harctéren. Az orosz harctéren huszár, az olasz harctéren géppuskás volt. Az olasz harctérről súlyosan sebesülten a miskolci kórházba szállították, ahol 1918-ban meg is halt. Nős. Neje: Szepesi Anna.

Hevér Pál, fuvaros. Bene. (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Eltűnt, Nős. Neje: Bernáth Etel. Egy gyermek atyja.

Hepka József, gyári munkás (25 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett a szerb harctéren 1915-ben. Nős. Neje: Bozsik Erzsébet 1881 hsz. Egy gyermek atyja.

Herczog Rezső, nyomdász (10 hgye közv.) Bevonult 1915 január havában, 26 éves korában. Az orosz harctéren — a Kárpátokban — kozák szurta keresztül. Nőtlen.

Hajnal Endre, városi tisztv. (10 hgye. tart. hdgy.) Harctéren szerzett betegségében halt meg Gyöngyösön — 1918-ban. Nős. Neje: Benigni Zsuzsa 1912 hsz.

Illés József, (65 gye. közv.) Orosz fogságban halt meg 1917 június 1-én. Nős. Neje: Bak Mária 1691 hsz.

Istvánkovits Alajos, kereskedő (10 hgye. közv.) Elest az orosz harctéren — Lemberg-nél — egy éjjeli támadás alkalmával — 1915 július 12-én. 93 hsz.

Istvánkovits József, borbély (10 hgye. közvitéz.) Bevonult 1915-ben. Elest az orosz harctéren — a Kárpátokban — 1915 április 16-án. Fejlövést kapott. Nős. Neje: Kocsis Mária 1319 hsz. Egy gyermek atyja.

Juhász András, földmives (69 gye. közvitéz.) Bevonult 1914 július 27-én. Elest a szerb harctéren. — Srsiánál — 1914 november havában. Nőtlen. 1504 hsz.

Juhász György, földmives (10 hgye. közvitéz.) Bevonult 1914-ben. Meghalt orosz fogságban — Szibériában — 1914 december 29-én. Nős. Neje: Gaál Rozál 2115 hsz. Négy gyermek atyja.

Juhász Ferenc, földmives (60 gye. közvitéz.) Bevonult 1914-ben. Elest az olasz harctéren 1915 szept. 1-én. A San Michell melletti temetőben fekszik. Nős. Neje: Zilay Rozál.

Juhász (Buvár) Ferenc, (10 hgye. közvitéz.) Elest az orosz harctéren 1915 július 13-án. Nős. Neje: Kovács Anna. Három gyermek atyja.

Juhász János (Bárány), földmives (60 gye. őrv.) Bevonult 1914 július 27-én. Elest az orosz harctéren. Nős. Neje: Pethes Julia 1537 hsz. Egy gyermekatyja.

Juhász György, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915 július 27-én, 39 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Berezowkánál — 1919-ben. Az oroszok sebesülve vitték el. Nős. Neje: Donovár Róza 1677 hsz. Két gyermek atyja.

Juhász Lajos, csizmadia (10 hgye.) Bevonult 1916-ban. Elesett a román harctéren — Uz völgyében — 1916-ban. Nőtlen.

Juhász József, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Járt az orosz, szerb harctéren. Harctéri sebesülésében a prágai kórházban halt meg 1915-ben.

Juhász Imre, földmives (10 hgye. tizedes) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Lublónál — 1914 szeptember 20-án. Nős. Neje: Bátor Rozál. Egy gyermek atyja.

Jáger Ferenc, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915-ben, 18 éves korában. Elesett az orosz harctéren 1915-ben. Nőtlen.

Józsa Lajos, borbély (7. Vilmos huszárezredbeli tizedes) Bevonult 1914 szeptember havában, 19 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Galiciában -- 1915 aug. 19-én (nevenapján). Fejlövést kapott. Hat hétig volt a tűzvonalban. Nőtlen, 778 hsz. Mostoha atyja: Mudris Lipót.

Juszt Antal, bányász. Bevonult 1914-ben, 42 éves korában. Elesett a szerb harctéren. Nős.

Jancsovits József, csizmadia (60 gye. közv.) Bevonult 1915 szeptember 22-én. Elesett az orosz harctéren — Kirlibabánál — 1916 november 28-án. (Srapnel vágta agyon, amikor a telephont a fára vezette). Nős. Neje: Zsigrai Mária 870 hsz. Egy gyermek atyja.

Káposztás Ferenc, földmives (60 gye.) Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren — Doberdónál — 1915 július havában. Nős. Neje: Mátyási Erzsébet. Egy gyermek atyja.

Koncz Ferenc, földmives (6. huszárezred, közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elestett a szerb harctéren, 1915-ben. Nős. Öt gyermek atyja.

Koncz József, földmives (60 gye. közv.) Bevonult 1914-ben, 32 éves korában. Elestett az orosz harctéren — Lublin alatt — 1916 június 8-án. Nős. Neje: Mikulányi Anna, 2096 hsz. Duránda. Négy gyermek atyja.

Konc József, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915 augusztus 1-én. Eltűnt az orosz harctéren — Ukrajnában — 1918-ban. Nős. Neje: Toldi Julia, 80 hsz. Alsóváros. Négy gyermek atyja.

Kis István, földmives (10 hgye. őrv.) Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren. Nős. Encs-pusztá. Négy gyermek atyja.

Kis János, földmives (10 hgye. közv.) Bevonult 1914-ben. Járt az orosz, olasz, román harctéren. Harctéren szerzett betegségében halt meg — Gyöngyösön — 1919 június 7-én. Nős. Neje: Erdős Mária 2260 hsz. Három gyermek atyja.

Kis József, kőmives (34 gye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren — Nahorecnél — 1915 augusztus 11-én. Nőtlen. 2129 hsz.

Kis Ferke János, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Az orosz harctéren szerzett sebesülésében halt meg — Gyöngyösön — 1915 október 21-én. Nős. Neje: VERNYIK Julia 2343 hsz. Egy gyermek atyja.

Kis Bertalan, földmives (10 hgye. közvitéz) Elestett az orosz harctéren 1918 október 5-én. Nős. Neje: Kozmáry Franci 2238 hsz.

Kis András, Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren — Bukovinában — 1916 március 29-én. Nős. Neje: Szűcs Róza 1985 hsz. Egy gyermek atyja.

Kis András, kocsis (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915 február 15-én. Az orosz harctéren szerzett sebésülésében halt meg a miskolci kórházban, 1915 október 10-én. Nős. Neje: Sipos Anna. Hét gyermek atyja.

Kis Ferenc, földmives. Bevonult 1914 július 27-én. Elestett az orosz harctéren — a Stripa folyónál — 1914-ben. Nős. Neje: Farkas Mária 1893 hsz. Egy gyermek atyja.

Kis Imre, földmives (6. huszárezred őrv.) Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1920-ban. Nős. Neje: Hegedűs Erzsébet, Uj-telep.

Kis István, földmives (tűzér ezr.) Bevonult 1915-ben, 18 éves korában. Elestett az orosz harctéren. Nőtlen.

Kis Kálmán, lakatossegéd (60 gye. telephon osztlag) Bevonult 1914 július 27-én. Elestett az orosz harctéren — Limanovánál — 1914-ben. Has lövést kapott. Nőtlen.

Kis József, földmives (10 hgye. közv.) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Súlyosan sebesült Przemysl-nél. Meghalt a cs. és kir. 8-ik számú várkórházban, 1914 október 8-án. Nős. Neje: Gaál Rozál, 1910 hsz. Öt gyermek atyja.

Kis József, fuvaros (9 hgye. törzsőrm.) Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt az orosz harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1919 március 17-én.

Kovács András, földmives. Nős.

Kovács János, földmives. Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen, 521 hsz.

Kovács Ferenc, földmives (60 gye. szkv.) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Kolomeánál — 1915 szeptember 1-én. Nős. 2032 hsz. Két gyermek atyja.

Kovács Mihály, földmives (70 gye. közv.) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elpusztult román fogságban 1917 március 17-én. Nős. Neje: Pataki Etel 2291 hsz. Három gyermek atyja.

Kovács Ferenc, (tengyel) földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Ettűnt az orosz harctéren 1919 április 18-án. Nős. Neje: Hadobás Anna Uj-telep.

Dr. Kovács János, ügyvédjelölt (60 gye. zls.) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Rudniknál — 1914 október 20-án. Nőtlen 2381 hsz.

Kovács János, földmives (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Przemysl várában volt Toldi Józseffel, Vargányival, Kulcsárral, Özsével, Ifkoviccsal, Molnárral és még több gyöngyösisel. Meghalt orosz fogságban — Kakauban — 1915 október 7-én. Feleségének gyakran írt Przemysl várából. A levelet repülőgép hozta ki. 40 frt. megtakarított pénze volt, azt is repülőgéppel küldötte haza nejének. Nős. 1003 hsz. Három gyermek atyja.

Kovács István, földmives (utász). Bevonult 1916-ban. Elesett az olasz harctéren. Nős. Neje: Batik Julia 456 hsz. Két gyermek atyja.

Kuba Viktor, (15 huszárezredbeli tényleges szolgálatban levő szkv.). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Meghalt harctéren szerzett sebesülésében — a gribói kórházban — 1915 február 27-én.

Kerékgyártó Ignác, földmives. Bevonult 1916-ban. Meghalt az orosz harctéren szerzett sebesülésében — Kassán. — Nős. Neje: Budai Teréz. Újváros.

Kerékgyártó Imre, földmives (tűzér). Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt orosz fogságban — Szibériában. — Nős. Neje: Molnár Julia 1759 hsz. Hét gyermek atyja.

Kerékgyártó Ferenc, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915-ben. Az orosz harctéren szerzett sebesülésében halt meg — Nyiregyházán — 1916 július 7-én. Nős. Neje: Varga Erzsébet 1760 hsz. Hét gyermek atyja.

Király János, (17. tízérezredbeli közvitéz). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1918 december 10-én. V. ker.

Király József, (60 gye. közv.). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Strynél — 1916 július 15-én. Nős. Neje: Kovács Mária 1792 hsz.

Klein Izidor, fuvaros (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914 július 27-én, 19 éves korában. Eltűnt a szerb harctéren 1914 október 1-én. Nőtlen 2255 hsz.

Kodák István, (10 hgye. közvitéz). Elesett a román harctéren 1916 december 6-án — Rakotyás községben. — A templom mellé temették el. Nős. 352 hsz.

Kolláti János, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren — Kotozownál — 1916 augusztus 2-án. Amikor egy sebesült tisztet akart a tűzvonalból kihozni, akkor kapott haslövést, amelybe aztán mindjárt bele is halt. A tisztet temették el — a kotozowi temetőben. Saját

költségükön állítottak sírkövet e hős katonának, aki életét áldozta fel, hogy felebbvalójának az életét megmenthesse. Nemes, önfeláldozó tettéért kitüntetést is kapott. Nős. Neje: Kovács Rozái 1130 hsz. Négy gyermek atyja.

Kolláti Mihály, (32 vadász zlj. őrvezető) Eltűnt orosz fogságban 1916-ban. Nős. Neje: Szabó Anna 1010 hsz.

Kolláti György, földmives (60 gye. közv.) Bevonult 1915-ben. Elest az orosz harctéren. Nős.

Kotona Gyula, gymn. tanár (tart. vartüzér hdgy.) Bevonult 1914 július 27-én, Przemysl várának ostrománál, 1915 március 22-én orosz fogságba esett. Később, mint foglyot, az orosz vörös hadseregbe sorozták. E vállalásos érületű, kiváló magyar katonát — aki akaratát **ellenére**, kényszer folytán került a vörös hadseregbe — a fehérek lötték agyon.

Katona János, asztalos (68 gye. tizedes) Eltűnt. Nős. Neje: Ádám Anna, 78 hsz. Egy gyermek atyja.

Iffy Kalmár István, ács (10 hgye. közv.) Orosz fogságban tűnt el. Nős. Neje: Holmár Ilona 1760 hsz.

Kurtánszky József, kőmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. 1916-ban orosz fogságba került. Meghalt Szibériában, 1922-ben. Nőtlen. 452 hsz.

Kurtánszky János, ács. Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren 1915-ben. Nőtlen. (József testvére.)

Kunsay Gyula, szabó (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Meghalt orosz fogságban. Nőtlen. 1808 hsz.

Kardos László, (60 gye, tart. hdgy.) Elesett az orosz harctéren — Csokonyeczynél — 1917 február 8-án. Nőtlen, 239 hsz.

Dr. Kardos Zoltán, ügyvéd (10 hgye. tart. hdgy.) Bevonult 1914 november havában. Elesett az orosz harctéren — Maszkow mellett (Orosz Lengyelország) — 1914-ben. Fejlődést kapott.

Kisbárány Ferenc, földmives (60 gye.) Bevonult 1915-ben. Elesett az olasz harctéren — Doberdónál — 1916-ban. Nőtlen.

Korcsmáros Antal, városi tisztviselő (10 hgye.) Bevonult 1915-ben. Meghalt az orosz harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1920 szeptember 1-én. Nős. Neje: Grünzveig Zsuzsa. Két gyermek atyja.

Kotik József, béres. Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen.

Kántor György, (15. huszárezredbeli közvitéz.) Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1923 február 4-én. Nős. 1017 hsz.

Kulcsár János, (10 hgye. közvitéz) Meghalt a harctéren szerzett sebesülésében — Budapesten — 1916 március 15-én, 1125 hsz.

Kőrösy Ferenc, földmives (60 gye. tizedes) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Krakó közelében — 1914 november havában. Nős. Neje: Viadár Teréz 2098 hsz. Négy gyermek atyja.

Kőrösy János, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren 1915-ben. Nős. Neje: Gálicz Margit 2098 hsz.

Kőrösy Antal, földmives (közvitéz) Bevonult 1916-ban, 20 éves korában. Elesett az olasz harctéren. Nőtlen. (A három Kőrösy-fiú közül, Ferenc esett először el.)

Kőrösi István, földmives (60 gye.) Bevonult 1915-ben, 18 éves korában. Elest az orosz harctéren Gránát csapta szét. Nőtlen.

Kelemen József, asztalos (6 huszárezredbeli őrm.) Bevonult 1914-ben, 45 éves korában. A szerb harctéren volt. Vizben feküdtek. A harctérről a békésgyulai szanatóriumba szállították, ahol gyorstüdővészen meg is halt. Nős. Káder-kaszárnya. Öt gyermek atyja.

Kelemen György, földmives (60 gye. közv.) Bevonult 1914 július 27-én, Przemysl váránál harcolt. Elpusztult orosz fogságban — a nisni-udinszki — fogságban, 1915-ben. Nős. Egy gyermek atyja.

Kozmári Antal, földmives (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914 július 27-én. Elest az orosz harctéren — Rudniknál — 1914 október 14-én. Nőtlen.

Kövi István, (cs. kir. 6 huszárezredbeli közhusár) Bevonult 1914 július 27-én. A harctérről betegesen hozták Gyöngyösre, ahol békeidőben szolgált. A Mária-tanodában feküdt és halt meg, 1915 április 4-én. Nőtlen.

Kóczán Elemér, rk. kántor (60 gye. tart. hadnagy) Az orosz harctéren szerzett betegségében halt meg — Gyöngyösön — 1918 december 13-án. Nős. Neje: Borhy Matild, 629 hsz. Négy gyermek atyja.

Kocsis Tamás, (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren — Bobulinczénél — 1916 június 16-án. V. ker.

Kormos Imre, (60 gye.) Többször sebesült. Elest az orosz harctéren — Beremián — Znibródnál — 1917-ben. Nőtlen.

Kormos Sándor, földmives (60 gye. közvitéz) Elest az orosz harctéren. Nőtlen.

Kővári (Klein) Dezső, (10 hgye közv.) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elestett az orosz harctéren — Zigrodánál — 1915 augusztus 3-án. Nőtlen. 2167 hsz.

Dr. Klauszmann Viktor, orvos (16 hgyebeli katonai főorvos). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Járt az orosz, román, olasz harctéren. Meghalt a harctéren szerzett súlyos vesebajában — Gyöngyösön — 1922 január hó 20-án. Még 1918-ban is gyógykezelés alatt állott a br. Korányi-klinikán. Nős. Neje: Kozmáry Margit 1600 hsz. Egy gyermek atyja.

Kotor János, szobrász és festő (60 gye.) Bevonult 1914-ben, 25 éves korában. Elestett az orosz harctéren — Kamionkánál — Nőtlen.

Lukács József, földmives (60 gye. közvitéz) Bevonult 1915-ben. Elestett az orosz harctéren. Nős. Neje: Szatmári Anna.

Ifj. Lehotai Ferenc, földmives (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914 október 26-án, 20 éves korában. Elestett az orosz harctéren — Putniczkinél — 1915 május 9-én hajnalban, egy áttörés alkalmával. Nőtlen. 1154 hsz.

Id. Lehotai (kocsonyás) Ferenc, (10 hgye. közv.) Bevonult 32 éves korában. Elestett az orosz harctéren 1915 május 26-án. Nős. Neje: Vidra Róza 1042 hsz.

Lehotai József (bagó) m. kir. pénzügyőr (69 gye.) Bevonult 1914 július 27-én. Elestett az orosz harctéren Nőtlen. 434 hsz.

Ladik Pál, földmives (29 hgye. közv.) Csererokkant. Meghalt az orosz harctéren, illetve fogságban szerzett betegségében, 24 éves korában, Gyöngyösön — 1918 április hó 1-én. Új-telep.

Lámi József, Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elestett 1917 december 31-én, 21 éves korában Nős. Neje: Viktor Julia.

Lapsánszky József, földmives (60 gye.) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen.

Liptay Ferenc, földmives (29 vadász ezred, közv.) Elesett az orosz harctéren — Ocknál — 1916 június 5-én. Nős. Neje: Szaniszló Mária 1243 hsz.

Liptay János, (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Eltűnt az orosz harctéren 1914 október 20-án. 2221 hsz.

Lichtenstein Jenő, (37 gye. tart. hadnagy) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Stirben — 1915 június 16-án.

Lichtenstern Dezső, (60 gye. önk. őrm.) Agyonverték Gyöngyösön a forradalom alatt, mivel csillagját letépni nem engedte, 1918 október 1-én. Nőtlen. 1364 hsz.

Licsicsányi Ernő, cipész (21 gye. tizedes) Eltűnt az orosz harctéren 1915 szeptember havában. Nős. Neje: Bengala Mária 1958 hsz.

Losonczy József, kőmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben, 21 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Mihalovkánál — 1914 november 13-án. Nőtlen. 1978 hsz.

Lövy József, (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. A rokitnói mocsárba süllyedt — az orosz harctéren — 1914-ben. 261 hsz.

Lengyel József, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt orosz fogságban — Szibériában — 1918-ban. Nős. Neje: Szedmák Julia 1664 hsz.

Lévay Ferenc, földmives (tüzérezred) Bevonult 1914 július 27-én, 22-éves korában. Elesett az orosz harctéren — Pavelcse és Stanislau között — 1917

március 23-án. Tüzérségi megfigyelő volt. Szolgálat közben vágta a gránát oldalba. Két napi kínlődés után halt meg. A pavelcsei temetőben fekszik. Szalmási Sándor jelen volt e szegény — árva gyöngyösi fiú temetésén. Sírjára, hogy könnyebben megtalálják, nagy követ hengerített.

Major Lajos, szabó (tüzérezredbeli tizedes.) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Járt a szerb, orosz, olasz harctéren. Elest az olasz harctéren. Nős. Neje: Lip-tay Mária. Kiskaszárnya. Egy gyermek atyja.

Molnár-Lesnyovszky-Szilárd, borbély (60 gye.) Bevonult 1915 március 15-én. Elest az orosz harctéren — Zlota-Lipánál — 1915 július 15-én. Nős. Neje: Kusner Mária. Egy gyermek atyja.

Molnár József, földmives (10 hgye. tizedes.) Meghalt az orosz harctéren szerzett sebesülésében — Székesfehérváron — 1917 április 5-én. Nős. Neje: Molnár Franciska, 1812 hsz. Két gyermek atyja.

Molnár József, földmives (9 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren — Galiciában — 1915 június havában. Nős. Neje: Horváth Erzsébet 2037 hsz. Két gyermek atyja.

Molnár Kálmán, borbély (egészségügyi csapat) Bevonult 1914 július 27-én. Orosz fogságban pusztult el, 1922-ben. Nőtlen.

Mojzes Gyula, gymn. tanuló (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren — Uzsoknál — 1914 december havában 1306 hsz.

Mácsár József, kőműves (10 hgye. tizedes.) Bevonult 1914-ben. Az orosz harctéren szerzett sebesülésében halt meg a krakói kórházban — 1914-ben. Nőtlen.

Mészáros Imre, (11 vadász zlj. fővadász) Elest

az olasz harctéren 1917 május havában 1620 hsz.

Mészáros János, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915-ben. Meghalt orosz fogságban — Turkesztánban — 1916-ban. Nős. Neje: Kulcsár Zsuzsa, 1764 hsz. Két gyermek atyja.

Mészáros Sándor, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren 1914-ben. Nős Neje: Palócz Julia, Káder-kaszárnya. Két gyermek atyja.

Martinecz Ferenc, gymn. tanár. (28 vadász zlj. zászlós.) Bevonult 1914. jul. 27-én. A gyöngyösiek közül ő sebesült meg először — Temes szigetén (szerb harctér) 1914. aug. 3-án. Több ütközetben vett részt. Elest az orosz harctéren — Vola-Mihola közelében — 1915. március 7-én. Holttestét szülői haza hozatták. A gyöngyösi reál-gymn. előcsarnokából temették el óriási részvét mellett. (Első volt, akit a hősi halottak közül Gyöngyösön eltemettek).

Medveczky József, földmives (10. hgye.) Bevonult 1914-ben. Román fogságba került. Azóta semmi hír nem érkezett felőle. Nős. Két gyermek atyja.

Medveczky Károly, földmives (10. hgye. közvitéz.) Bevonult 1914-ben. Eleinte hidőrségen volt. Később az olasz, majd pedig az orosz harctérre vezényelték, ahol 1916. március 19-én este elesett — Wolhyniában. Nagyon szép kézimunkái voltak. Feleségének legutoljára is azt írta: „Ismét irok egy pár sort. Majd lesz még olyan idő is, amikor nem írhatok. De ha lesz is — az nem tesz semmit. Majd megsegít a jó Isten — csak a gyermekeket neveld jól — hogy ne legyenek üres szívűek“. (Ilyen volt a magyar katona! Gondolt családjára — még a háborúban is!..) Nős. Neje: Farkas Erzsébet. 1051. hsz. Három gyermek atyja.

Medveczky Mihály, földmives. (60. gye. közvitéz.)

Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. Nős. Három gyermek atyja.

Medveczky Kálmán, cipész (10. hgye. közvitéz.)

Bevonult 1915-ben — 18 éves korában. Az orosz harctéren sebesült meg drót akadály készítése közben. Súlyos sebesülésével az ungvári, majd a bécsi kórházba szállították — ahol meg is halt.

Mikola János, cipész (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Rudniknál — 1914 október havában. Nőtlen, Petőfi Sándor-utca.

Máhlér Ignác, szobafestő (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren — a Kárpátokban — 1915-ben. Nőtlen, Pece-köz.

Matin Sándor, földmives (31 zlj. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — a Strypa folyónál. Pergőtűz alkalmával egyszerre két golyót kapott. Bajtársai a Strypa partján hantolták el. Nős. Neje: Szabó Erzsébet, Új-telep. Négy gyermek atyja.

Meskál Sándor, szobafestő. Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen.

Meskál Ferenc, kőműves (101 gye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Eltűnt az orosz harctéren — a Kárpátokban — 1915 január 25-én. Nős. Neje: Berta Rozál, 2281 hsz.

Manheim Jenő, kereskedősegéd (5 hgye). Bevonult 1914-ben. Meghalt orosz fogságban, 1916 július 26-án. Hanisz-tér.

Márton András, géplakatos (repülő osztag). Bevonult 1915-ben. Felderítő szolgálat közben a repülőgépről leesett. Sebesülésével a miskolci kórházba szállították, ahol 1917 június 26-án meg is halt. Nőtlen, Kis-kaszárnya.

Mintzer László, banktisztviselő (10 hgye. hdgy). Bevonult 1914 augusztus 1-én, 33 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Lemberg-nél — 1914 szeptember 9-én. Bátor, vitéz magatartásáért a „Signum-Laudis“-t is megkapta. Nőtlen. 3-hsz.

Medvenyicz Pál, földmives (10 hgye. őrv). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Novo-Radomszknál — 1914 november 20-án.

Medvenyicz József, földmives (44 gye. tizedes). Bevonult 1914 július 27-én — 32 éves korában. Németországból írt utoljára levelet édesanyjának, amelyben alsó ruhát kért. Valószínűleg a francia harctérre vitték s ott is esett el — 1916 december havában. Nőtlen. 1518 hsz.

Mahunka Ferenc, pincemester (66 gye. közvitéz). Karácsondi születésű. Bevonult 1915 március 15-én. Elesett az orosz harctéren — Novoszselkánál — 1916-ban. Nős. Két gyermek atyja.

Mátramegi Ferenc, földmives (60 gye). Bevonult 1915-ben, Elesett az orosz harctéren 1917-ben. Nős.

Mihalovits Antal, irodaszolga (60 gye. közvitéz). Eltűnt az orosz harctéren 1915 július 19-én, 2093 hsz.

Moha György, cipész (10 hgye. közvitéz). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1921 április 2-án. Nős, neje: Groszman Róza, Kis-kaszárnya. Két gyermek atyja.

Megyeri József, borbély (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Mint csererokkant halt meg útközben — Zsolván — 1918 július 31-én, Nőtlen. 2243 hsz.

Mák József, (10 hgye. szkv). Bevonult 1914-ben. A harctéren szerzett sebesüléseben halt meg — Gyöngyösön — 1916 július 16-án. Nős. Neje: Magócsi Mária, 277 hsz. Két gyermek atyja.

Mező István, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett a szerb harctéren 1915-ben. Nőtlen.

Mádi János, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Eltűnt az orosz harctéren 1914 november havában. Nős. Neje: Tóth Teréz, V. ker.

Makkai (Pundris) Mihály, zenész (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én, 36 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Przemyslnél — 1914 december 31-én. Nős. Neje: Dudás Teréz, 2326 hsz. Két gyermek atyja.

Márton József. (10 hgye. közvitéz). Meghalt a harctéren szerzett sebesülésében — Budapesten — 1917-ben. Kis kaszárnya.

Májner László, hentes és mészáros (60 gye). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Przemysl ostrománál — 1915-ben. (Egyszerre három lövést kapott.) Nős. Neje: Üstöke Margit, 1555 hsz. Egy gyermek atyja.

Mura József, csizmadia (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1916 május 29-én. Elesett a román harctéren — 1916 június havában. Nőtlen.

Nagy Sándor, földműves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Ravaruszkánál — 1914 október 24-én. Tömeg-sírban fekszik. Nős. 2393 hsz. Egy gyermek atyja.

Nagy András (bogár), földműves (67 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Az olasz harctérről jövet — a zavargások alkalmával — lőtték agyon. Nős. Neje: Tóth Mária, V. ker.

Nagy János, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — a Kárpátokban —

1915 május 5-én. Nős. Neje: Molnár Borbála, 921 hsz. Három gyermek atyja.

Nagy Ferenc, fuvaros (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Meghalt az orosz harctéren szerzett sebesülésében — Munkácson — 1915 november 16-án. Nőtlen. 1864 hsz.

Nagy Ferenc, földmíves (10 hgye. munkás csapat) Bevonult 1914 augusztus 2-án, 42 éves korában. Przemysl vár ostrománál fogságba esett. (Az oroszok betegen hurcolták el.) Elpusztult orosz fogságban 1915 március 1-én. Nős. Neje: Bardóczy Anna, 1443 hsz. Hat gyermek atyja.

Nagy Ferenc, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915 július 27-én. Elegett az orosz harctéren — 1914-ben. Haslövést kapott. Nőtlen. Zöldhíd-utca.

Nagy István, (10 hgye. közvitéz). Meghalt az orosz harctéren szerzett sebesülésében — a halicsi kórházban — 1916 április 8-án. Nős. Csathó-kert.

Nagy János (cukor), földmíves (13 gye. közvitéz). Elegett a román harctéren — 1916 december 25-én. Nős. Neje: Reviczky Mária, V. ker.

Nagy József, földmíves (10. hgye. közvitéz). Bevonult 1914. július 27-én. Elegett az orosz harctéren a Kárpátokban — 1915. ápr. 20-án. Nőtlen. 841. hsz.

Nagy Imre, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben, 22 éves korában. Elegett az orosz harctéren — Limanovánál. Nőtlen.

Nagy János (hidó), vincellér (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Przemysl elesténél orosz fogságba esett. Meghalt orosz fogságban — Kobelowban (Kis-Turkesztán) — 1918-ban. Nős. Három gyermek atyja.

Nagy Alajos, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevo-

nult 1914 október 28-án, 19 éves korában. Eltűnt az orosz harctéren 1915 június 12-én. Nőtlen. V. ker.

iff. Nagy Pál, földmives (60 gye.) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elest az orosz harctéren 1914-ben. Nőtlen. V. ker.

Nagy János (István fia), földmives (közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren 1914-ben. Nőtlen. 2101 hsz.

Nagy-Gréczi-János, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1916-ban, 18 éves korában. Járt a román és az olasz harctéren. Elest az olasz harctéren — a Piavénál — 1918 augusztus 29-én. Nőtlen. 1041 hsz.

Nedvenitz József, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren, Nőtlen.

Neuman Lajos, kefekötő (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elest az orosz harctéren — Orosz-Lengyelországban — 1916-ban. Nős. Neje: Lichtman Lina, Jókai-utca.

Nádudvari Mihály, földmives (16 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Az oroszok a rokitnói mocsárba kergették, ahol meg is halt. Nős. Neje: Lámi Mária, 307 hsz. Négy gyermek atyja.

Nádudvari István, földmives (közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren. Nős. Neje: Bartus Róza, 1762 hsz. Egy gyermek atyja.

Ohiticzky Bertalan, kőmives (76 gye. közvitéz). Bevonult. 1914 július 27-én, Elest az orosz harctéren. Nős. Neje: Mura Margit, 1098 hsz. Egy gyermek atyja.

Oláh József, tanító (29 hgye. tizedes). A gorlicei nagy áttörés alkalmával fogságba esett. Orosz fogságban halt meg.

Oppman Miklós, fűszerkereskedősegéd (60 gye.) Bevonult 1914-ben. Eltűnt. Atkár

Pap Dezső, (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren 1915 március 23-án. 662 hsz.

Pap Lajos, (60 gye. közvitéz). Meghalt az orosz harctéren szerzett sebesülésében — Egerben — 1915 március 27-én. 662 hsz.

Pataki János, földmíves (17 tüzér ezr. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Megsebesült az orosz harctéren — Ravaruszkánál. Oroszországból, mint cse-re-rokkant került haza. Meghalt az orosz harctéren szerzett sebesülésében, — Gyöngyösön. 1922. március 15-én. Nős. Neje: Zöllei Rozál, 2264 hsz. Négy gyermek atyja.

Pataki József, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elest az orosz harctéren, 1914 dec. 2-án. Nőtlen. 2282 hsz.

Pataki Ferenc, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Eltűnt az orosz fogságban, 1914-ben. Nőtlen. V. ker.

Petró József, földmíves (60 gye örv). Bevonult 1914 augusztus 14-én. Elest az orosz harctéren — Bucsacznál — 1916 július 4-én. Nős. Neje: Csiba Erzsébet. 1028 hsz. Két gyermek atyja.

Pampuk József, földmíves (15 vadász ezr). Bevonult 1914-ben. Elest a szerb harctéren — Belgrádnál 1914-ben. Gránát vitte el a karját. Nőtlen. 2032 hsz.

Pampuk Sándor, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 január 15-én. Elest az orosz harctéren — a Dnyeszter folyó közelében — 1915 május 25-én. Nős. Neje: Tassi Erzsébet, 2032 hsz. Három gyermek atyja.

Pampuk János, földmíves (60 gye). Bevonult 1914 július 27-én. Elest a szerb harctéren. 1914-ben. Nőtlen

Pintér János, szobafestő (21 hgye. tizedes). Bevonult 1915-ben. Elesett az olasz harctéren, 1915 aug. 6-án. Nőtlen. 1139 hsz.

Polacsek Lajos, fuvaros (60 gye. szkv). Bevonult 1914 július 27-én. Járt a szerb, orosz, olasz harctéren. Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Debrecenben — 1918 december 31-én. Nős. Neje: Brunner Erzsébet.

Pettner József, (34 táborig tüzér üteg). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1919 február havában. Nős. Neje: Istvánkovits Teréz. 93 hsz.

Patócs István, földmives (60 gye. közvitéz). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1918 március 30-án. Nős. Neje: Mádi Anna, V. ker.

ifj. Patócs András, földmives (tüzér). Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt az orosz harctéren szerzett sebesülésében — a kassai kórházban. V. ker.

id. Patócs András, földmives (60 gye. tizedes). Bevonult 1914-ben. Eltűnt. Nős. Neje: Fehér Katalin V. ker. Egy gyermek atyja.

Patócs József, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Varnónál — 1915 február 28-án. Nős. Neje: Csontos Borbála, V. ker. Három gyermek atyja.

Páska Mihály, földmives (10 hgye). Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen. 1809 hsz.

Péter Sándor, földmives (60 gye). Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren. Nős. Neje: Erdélyi Teréz.

Pethes János, földmives, (tizedes). Bevonult 1914-ben, 21 éves korában. Járt az orosz, román harctéren. Elesett a román harctéren, 1917-ben.

Petrovits János, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren — Limanovánál — 1915-ben. Nős.

Pocik István, Ferenc, földműves (10 hgye. közvitéz). Meghalt az orosz harctéren szerzett betegségében — Miskolcon. 2182 hsz.

Pocik József, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 december havában. Elestett az orosz harctéren — a San folyó menti harcokban — 1915 május havában. Nőtlen. 1166 hsz.

Pundris István, szabósegéd (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1917-ben, 18 éves korában. Elestett az olasz harctéren. Nőtlen,

Répánszky Bertalan, cipész (10 hgye). Bevonult 1914 július 27-én. Század cipész volt. Munka közben a gránát a műhelybe csapott, ahol Répánszkyt darabokra tépte. Meghalt, 1914-ben. Nős. Neje: Institurisz Erzsébet, Tó-utca. Öt gyermek atyja.

Replik Ferenc, földműves (10 hgye). Bevonult 1914 augusztus 1-én, 18 éves korában. Elestett az orosz harctéren — a Stripa folyó menti harcokban. Nőtlen. 1664 hsz.

Rigó Mihály, csizmadia (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren. Nős. Neje: Pintér Julia, 2342 hsz. Két gyermek atyja.

Rácز Rudolf, zenész (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1917-ben. Omszkból írt utoljára. Elpusztult orosz fogságban — 1917-ben. Nőtlen.

Rózenthal Zoltán, rövidárúkereskedősegéd (60 gye) Bevonult 1916-ban. Elestett az orosz harctéren 1916-ban. Nőtlen.

Rozáry Dezső, főisk. hallgató (31 hgye. e. éves önkéntes). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1918 november 28-án. Hanisz-tér.

Rézműves Mihály, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Limanovánál — 1914 október 1-én. Nőtlen. 2089 hsz.

Rómer Jenő, kereskedő (60 gye). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett a szerb harctéren — Sabácnál. 1914 december 4-én írt utoljára. Nőtlen.

Riskó János, földmives, Bene (60 gye. tizedes). Elesett az orosz harctéren — Dvorohuknál — Galiciában, 1918 szeptember 30-án, Nőtlen.

Riskó Kálmán, földmives, Bene (60 gye. közvitéz). Elesett az orosz harctéren — Jokolónál — Galiciában, 1915 szeptember 23-án Nőtlen.

dr. Radványi Jenő, ügyvéd (60 gye. fhdgy). Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt orosz fogságban 1923-ban. Nős. Neje: Borhy Irén. 1806 hsz.

Rohánszky János, (60 gye. közvitéz). Meghalt a harctéren szerzett sebesülésében, 1916 július 17-én. Nagy-hóstyá.

Romankó István, ács (tizedes). Bevonult 1914-ben. Az orosz harctéren kapott fejlődésével fogságba került. Mint fogoly, felrobbantott egy orosz puskaporos tornyot s ezért azonnal főbelőtték. Nős. Két gyermek atyja.

Sándor István, (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Meghalt orosz fogságban — Szamarkandban — 1915 február 17-én. Nős. Neje: Toldi Anna. 561 hsz. Két gyermek atyja.

Seidner Miklós, rövidárúkereskedő (közvitéz). Bevonult 1914-ben. Meghalt olasz fogságban — 1918-ban. Nőtlen.

Strausz Béla, kefekötő (1 hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ban, 30 éves korában. Meghalt román fogságban. 1916 október 19-én írt utoljára. Nőtlen. Újpesti születésű.

Schön József, cipész (9 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben, 36 éves korában. Przemysl váránál orosz fogságba esett. Ott halt meg 1915 március 21-én. Nős. Neje: Lax Regina, 2447 hsz. Két gyermek atyja.

Sebők József, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Az orosz harctéren szerzett betegségében halt meg — Gyöngyösön. Nős. Neje: Tóth Julia, 1669 hsz. Három gyermek atyja.

Simon-Bogdány-György, (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Eltűnt az orosz harctéren, 1914 október 2-án. Nős. Neje: Dobos Jusztí, 1690 hsz.

Schönfeld Ferenc, (4 hgye. örm). Bevonult 1914-ben. Elest az olasz harctéren — San-Michaelinél — 1916 augusztus 6-án. 1439 hsz.

Sebestyén György, földmíves (9 hgye. kövitéz). Bevonult 1914-ben. Przemysl váránál orosz fogságba került. Meghalt a skabaleli kórházban. 1915 július 19-én. Nős. Neje: Kovács Julia, 2193 hsz. Három gyermek atyja.

Sonnenschein József, szabó (12 hgye. közvitéz). Bevonult 1916-ban, 17 éves korában. Elest a szerb harctéren 1916-ban.

Somoskövi Lajos, pincemester (32 gye). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elest az orosz harctéren, 1916 július 2-án. 1916 május 6-án írt utoljára. Nős. Neje: Petrus Erzsébet, 1305 hsz. Két gyermek atyja.

Strasser Mihály, szolgabírói írnok (10 hgye. tizedes). Bevonult 1914-ben. Elest a román harctéren — Magyarosnál — 1917 október 29-én. Nőtlen. 93 hsz.

Soós Bertalan, szabó (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elest a szerb harctéren, 1914 dec. 3-án, Nőtlen. 2259 hsz.

Soós István, (10 hgye. közvitéz). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1923 március 9-én. Nőtlen. 2259 hsz.

Simicza György, gimn. tanuló. (44 gye. e. é. önk. szkv.) A gimnázium VII.-ik osztályából vonult be. Az önkéntesi iskolát Reichenbergben végezte. Onnan indult 1917. december 10-én a harctérre. A bukovinai harctéren megsebesült. Az orosz harctérről, 1918-ban az olasz harctérre vezényelték. Elesett az olasz harctéren a piavei hídnál 1918-ban. Sebesülve bukott a Piave vizébe. Kifogott holttestét egy fa alá temették el. A gimnázium e jeles tanulója — aki a harctérről jött haza érettségít tenni — Somogy megyéből került — mint árva gyermek — Gyöngyösre, egyik rokonához — Simon Mihály gimnáziumi tanárhoz. Nőtlen. IV. sz. ovoda.

Steinitz Mihály, kereskedő (10 hgye. tizedes). Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Ravaruszkanál — 1914 szeptember 20 án. Nőtlen. 36 hsz.

Smóling Gyula, asztalos (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen.

Szalai Ferenc, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Járt az orosz, román harctéren. Elesett a román harctéren — Úz-völgyében — 1916 október 15-én. Nős. Neje: Boksa Teréz, 1499 hsz. Egy gyermek atyja.

Szalai Imre, földműves (huszár), Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Przemyslnél. Nős. Neje: Mailáth Julia.

Szalai Sándor, csizmadia (60 gye), Bevonult 1915-ben. Az orosz harctéren fogságba esett. Meghalt orosz fogságban — Nova Nikolajsbán, typhusban — 1919-ben. Nős. Neje: Rostás Anna.

Szalai Lajos, (60 gye. közvitéz). Önként vonult be — 1915 június 20-án, 20 éves korában. Elest az orosz harctéren — Kolomeánál — 1915 március 14-én. Ilovicában nyugszik közös sírban. Nőtlen, 1328 hsz.

Szalai Pál, földmíves (10 hgye. közvitéz). Elest az orosz harctéren 1915 szeptember 1-én. Nős. Neje: Molnár Franciska. 1812 hsz.

Szalai Mihály, Jenő, fűszerkereskedősegéd (10 hgye, közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én, 21 éves korában. Elest az orosz harctéren — Ravaruszkánál — 1914 szeptember 8-án. Árulás következtében az oroszok vonatjukat, mihelyt az állomáshoz ért, megtámadták. Édesanyja él: Szalainé, Koczka Erzsébet. Deák Fenc-utca.

Szabó István, földmíves (60 gye. közvitéz). Elest az orosz harctéren — Zibródnál — 1915 augusztus 20-án. 1154 hsz.

Szabó János, (6 tüzér ezr.) Meghalt a harctéren szerzett sebesülésében — Miskolcon, 917 július 19-én. Nős. Neje: Révai Borbála, 987 hsz.

Szabó István, földmíves (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elest az orosz harctéren — Kirlibabánál — 1916 november 8-án. Nős. Neje: Hives Erzsébet, 1946 hsz. Három gyermek atyja.

Szabó András, kőműves (munkás osztág). Bevonult 1914-ben. Az orosz harctérről az olasz harctérré vezényelték. Az olasz harctéren szerzett betegségével előbb a tiroli, majd a gyöngyösi kórházba szállították, ahol meg is halt 1922-ben. Nős. Neje: Eperjesi Mária, 178 hsz. Hét gyermek atyja.

Szajkó Dezső, zenész (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Elest az orosz harctéren —

Galiciában — 1914 november 17-én. Srapnel tépte szét. Nős. Neje: Molnár Ilona, 2079 hsz.

Szalmási István, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elegett az orosz harctéren — Galiciában — 1914 október 1-én. Nős. Neje: Tasi Rozál 1968 hsz.

Szalmási Sándor, földmives (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914-ben, 39 éves korában. Elegett az orosz harctéren 1914 október havában. Nős. Egy gyermek atyja. (István testvére.)

Szalmási Dezső, szabó (60 gye). Bevonult 1914 július 27-én. Elegett az orosz harctéren — Kolm és Lublin között — 1915-ben.

Szalmási András, földmives (hadi munkás) Bevonult 1915-ben. Elegett az orosz harctéren — a mazuri tavaknál — 1915-ben. Nős. 2333 hsz.

Szűcs András (bábás), földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elegett az orosz harctéren — Kerpilikben — 1914 október havában. Nős. Neje: Szántó Teréz, 1987 hsz. Két gyermek atyja.

Szűcs Sándor, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben, 34 éves korában. Elegett a szerb harctéren — Belgrádnál — 1915 december 4-én. Több kiüntetése volt. Nős. Neje: Szathmári Róza, 1985 hsz. Két gyermek atyja.

Szűcs József, földmives (10 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben 38 éves korában. Elegett az orosz harctéren 1915 július 6-án. Hat gépfegyver golyótól találva Nős.

Szentgyörgyi Mihály, földmives (10 gye. közvitéz) Bevonult 1914 július 27-én. Elegett az orosz harctéren Nőtlen. Tó-utca.

Szánthó Gyula, csizmadia (10 hgye). Bevonult 1914 október 1-én. Harcolt Przemysl váránál. Meghalt orosz fogságban — 1916-ban. Nős. Neje: Molnár Jolán 301 hsz. Három gyermek atyja.

Székely Ferenc, (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914-ben. Elesett az olasz harctéren 1914-ben. 2203 hsz.

Székely Pál, földmives (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Tomasownál — 1914-ben. Nős. Neje: Maticsek Erzsébet 961 hsz. Egy gyermek atyja.

Szundi József, csizmadia (60 gye. tizedes) Elesett az olasz harctéren 1918 december 24-én. 1787 hsz.

Szita Ferenc, földmives (60 gye. egészségügyi csapat). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Eltűnt a szerb harctéren 1914 október 16-án. Nős. Neje: Kis Mária 1713 hsz. Négy gyermek atyja.

Szilva Jenő, (10 hgye. közvitéz) Meghalt a szerb harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1923 március 20-án 170 hsz.

Szathmáry András, földmives (10 hgye. közv). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Przemysl ostrománál — Egy levelet irt haza. Nős. Neje: Bágyi Veron 1549 hsz. Négy gyermek atyja.

Szathmáry József, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen.

Szepesi Ferenc, ács (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1914 július 27-én. Mint fogoly betegen érkezett haza. Meghalt — Gyöngyösön — 1919-ben. Nős. Neje: Király Julia 1080 hsz. Négy gyermek atyja.

Szilágyi Ferenc, földmives (50 gye. közv.) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Stanislaunál — 1916-ban. Nőtlen.

Takács János, földmives (10 hgye. közv.) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Két évig volt az orosz harctéren. 1916-ban az olasz harctérre vitték. Elesett az olasz harctéren — Piavénál — 1916-ban. Nős. Neje; Molnár Mária 1892 hsz.

Takács Imre, János, földmives (60 gye. közv.) Bevonult 1914 július 27-én, 21-éves korában. Elesett az orosz harctéren — Rudniknál — 1914 október 25-én. Nőtlen. V. ker.

Takács Mihály, földmives. Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren 1915-ben. Nőtlen. 1697 hsz.

Tóth József, cipész (10 hgye. szkv.) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Rudniknál — 1916 június 16-án. Nős. Neje: Tóth Rozál. Öt gyermek atyja.

Tóth József, földmives, (60 gye.) Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett a szerb harctéren 1914-ben. Nős. Neje: Kovács Erzsébet V ker.

Tóth István, földmives (10 hgye.) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren. Nős. Neje; Bágyi Rozál 1696 hsz.

Tóth Mihály, földmives (10 hgye. közv.) Bevonult 22 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Galiciában — 1916 január 12-én. Nőtlen. 1929 hsz.

Tóth Imre, (10 hgye. közvitéz). Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1922 február 13-án. 123 hsz.

Tóth László, cipész (10 hgye.). Elesett. Nőtlen. 1186 hsz.

Tóth (Hortolányi) András, boronakötő (60 gye.). Bevonult 1914 július 27-én. Eltűnt. Nős.

Tuschák Imre, mérnök (32 gye. önk.). Bevonult

1914 július 27-én. Sebesülve került az orosz harctéren fogságba, ahol el is pusztult 1914-ben. Nőtlen. 770 hsz.

Tariczky Alajos, cipőfelsőrész készítő. Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Doberdónál — 1915-ben, mindjárt a vonatból való kiszállás után. Nős. Neje: Vécsi Mária 2381 hsz. Három gyermek atyja.

Troppa Károly, tímár. Elesett az orosz harctéren. Nős,

Toldi János, földmives (60 gye. közvitéz). Bevonult 1915 május 15-én. Elesett az orosz harctéren — a Stripa folyónál — 1915 augusztus 20-án. Bajtársai a zibródi temetőben hantolták el. Kis Imre vitte holtan a hátán a folyószélétől a temetőig. Nőtlen. 1142 hsz.

Toldi István, földmives (29 vadász ezred). Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren — Lemberg-nél — 1915 június 22-én. Nős. 938 hsz. Egy gyermek atyja.

Toldi Ferenc, földmives (60 gye. szkv.) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. Nős. Petőfi Sándor utca. Három gyermek atyja.

Tresó Béla, (8 hgye. közv.). Elesett az orosz harctéren. 1915 december 11-én, 208 hsz.

Tassy András, kőmives (60 gye. tizedes). Bevonult 1915-ben. Elesett az orosz harctéren — Isakownál — 1916 július 6-án. Nőtlen. 1848 hsz.

Tassy György, földmives (10 hgye. közv.) Bevonult 1915 február havában. Elesett az orosz harctéren — Javarónál — 1915 augusztus 3-án. Nős. 2224 hsz. Három gyermek atyja.

Tassy Pál, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Lemberg alatt — Nős. Egy gyermek atyja.

Trepper Dezső, szobafestő (60 gye. közv.) Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren — Rudnik közelében — 1914 október 22-én: 703 hsz.

Tábori Béla, kerékgyártó (29 gye. közv.) Eltűnt. Nős. Neje: Bernáth Rozál. Sárhegyi ut. Három gyermek atyja.

Teucher Oszvald, mérnök (60 gye. fhdgy.) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — a San folyó mentén — 1915-ben. Nőtlen.

Trencsányi József, (60 gye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Elesett az olasz harctéren — Roveretinél. — Nőtlen.

Trencsányi Pál, földmives (10 huszár ezr.) Bevonult 1914-ben, 27 éves korában. Elesett az orosz harctéren, Bukovinában — 1915 július 18-án. Nős. Nyolc gyermek atyja.

Trencsényi György, földmives (közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen. Nagykaszárnya utca.

Trencsényi András, földmives (60 gye. hadimunkás). Bevonult 1914-ben. Harctéren szerzett betegségében halt meg — Gyöngyösön — 1920-ban. Nős. Neje. Binder Verona 2319 hsz. Öt gyermek atyja.

Tell Imre, borbély (egészségügyi csapat). Bevonult 1914 július 27-én. 1914-ben orosz fogságba került. Astrachánban eltűnt. Nőtlen. 241 hsz.

Tell Ferenc, csizmadia (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elesett az orosz harctéren — Lemberg közelében — 1916 június 24-én. Századparancnok szerint a század legderekabb katonája volt. Nőtlen. 241 hsz.

Tamasi-Csépany- István, (10 hgye. közv.) Bevonult 31 éves korában. Elesett az orosz harctéren — Tsekownál — 1916 július 3-án. 1427 hsz.

Uzsák Dezső, cipész (10 hgye.) Bevonult 1914-ben. Elesett a román harctéren a „Magyaros” hegy hősi védelmében. I. sz. temető, IV. sor, 5. sz. Nőtlen.

Varju Ferenc, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elesett az orosz harctéren, kozák támadás alkalmával — Isakownál — 1916 július 5-én. Nős Neje: Antal Julia 1781 hsz. Hét gyermek atyja.

Veschler Vilmos, bőrkereskedősegéd (10 hgye.) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett a szerb harctéren — 1914-ben. Nőtlen.

Vargha Antal, Sándor, kőmives (60 gye. szkv.) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Csernovitznál — 1915 június 2-án. Több kitüntetést kapott. Nős. Neje: Tuza Anna 2085 hsz. Négy gyermek atyja.

Vargha Pál, kőmives (60 gye. közvitéz) Bevonult 1914 július 27-én. Elesett az orosz harctéren — Ravaruszka mellett — 1915 február 15-én. Nős. Neje: Nagy Róza 2002 hsz. Két gyermek atyja.

Vargha János, kőmives (10 hgye.) Elesett az olasz harctéren 1917 ben. Nős. Neje: Vargha Rozál. Ujváros. Két gyermek atyja.

Vargha József, földmives (10 hgye.) Bevonult 1915-ben, 19 éves korában. Elesett az orosz harctéren. Nőtlen.

Vargha Mihály, földmives (10 hgye. közvitéz) Bevonult 1915 március 15-én. A harctéren szerzett sebesülésében halt meg — Bécsben — 1915-ben. Nőtlen 170 hsz.

Vargha Béla, (szakács) Bevonult 1914-ben. Eltűnt 1916-ban. Nőtlen.

Valdner Lajos, kovács, továbbszolgáló őrmester (60 gye.) Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt a harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1924-ben. Nős. Neje: Stauler Irma, Egy gyermek atyja.

Vági József, földmives (5 huszár ezred) Eltűnt. Egyedüli hozzátartozója: Vági Jánosné. Akasztka.

Veres Sándor, kőmives, fa-szobrász (60 gye. tizedes). Bevonult 1914 július 27-én, 20 éves korában.

Virág Ferenc, cipészsegéd (10 hgye. közvitéz). Bevonult 19 éves korában. Eltűnt.

Virág Mihály, szobafestő (60 gye. őrv.) Önként volt be 1914 augusztus 1-én — 18 éves korában. El-esett az orosz harctéren — 1915 június 21-én. Nőtlen. 1427 hsz.

Vidra József, földmives (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1915 február havában. El-esett az orosz harctéren — 1915 május 3-án. Nős. Neje: Baranyi Mária, 1063 hsz. Két gyermek atyja.

Vidra István, földmives (6 huszár ezred). Bevonult 1916-ban. El-esett az olasz harctéren 1918-ban. Nős. Neje: Molnár Margit. Egy gyermek atyja.

Valkóczy János, boltiszolga. Bevonult 1914-ben. Eltűnt. Nős. Neje: Bikics Julia, 294 hsz. Három gyermek atyja.

Vahl Jenő, szappanos. Bevonult 1914-ben. El-esett a szerb harctéren 1915-ben.

Vendrász Ferenc, gépész (15 huszár ezr. őrm.) Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt a harctéren szerzett sebesülésében — Jaroslauban — 1917-ben. Nős. Neje: Danyi Julia. 2255 hsz.

Vincze Bertalan, (6 tüzér ezr. tüzrn.) Elestett Montenegróban — 1915 december 13-án. Nőtlen. 299 hsz.

Vasaniás Lajos, (17 hgye. őrm.) Elestett az orosz harctéren — a Kárpátokban — 1918 december 30-án. Nős. Neje: Fehér Anna. Új-telep.

Veisz Béla, üveg-kereskedősegéd (60 gye. közvitéz). Bevonult 1914 július 27-én. Eltűnt az orosz harctéren — 1915-ben. Nőtlen. 892 hsz.

Viktor István, földmíves, Bene (közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elestett az orosz harctéren. Nős. Neje: Kis Borbála.

Valiskó Imre, (5 huszár ezred). Meghalt a harctéren szerzett vesebajában — Gyöngyösön — 1915 augusztus 15. én. Nős. Neje: Márkus Erzsébet. 1964 hsz.

Vernyik Mihály, földmíves (6-os huszár ezr.) Bevonult 1914-ben, 19 éves korában. Eltűnt az orosz harctéren — 1916-ban. Nőtlen.

Vernyik Bertalan, földmíves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben. Elestett, mint határőrségi csendőr a román betörés napján — 1916-ban. Nős. Neje: Besze Erzsébet, 2081 hsz.

Vernyik Lajos, földmíves (10 hgye. közvitéz). Eltűnt az orosz fogságban — 1917 december 1-én. Nős. Neje: Szalmási Rozál, 1957 hsz.

Zalaba Pál, kőmíves (10 hgye.) Bevonult 1914. július 27-én. 18 éves korában. Ejtűnt az orosz harctéren. Nőtlen.

Zajác Sándor, szűrszabó (10 hgye.) Bevonult 1914 július 27-én. Meghalt az orosz harctéren szerzett betegségében — Gyöngyösön — 1915-ben.

Zempléni Mihály, földmíves (60 gye. közvitéz). Elestett az olasz harctéren. 1068 hsz.

Znaschel Béla, asztalos (14 hgye. tizedes). Bevonult 1914 július 27-én. A kárpáti harcok alkalmával orosz fogságba esett. Meghalt orosz fogságban — Tas-kend-Samarkandban — 1916-ban. Nős. Neje: Borovi-csényi Anna, 1144 hsz.

Zimány János, földműves (10 hgye. közvitéz). Bevonult 1914-ben, 30 éves korában. Elesett az orosz harctéren, 1915 július 15-én. Hagyatékát a 9. honvéd pótzászlóalj gondnoksági hivatala 11/gh.—1916 sz. alatt a gyöngyösi rendőrkapitánysági hivatalhoz küldte, azzal, hogy Zimány Jánosnénak adja át, (Zimány János hősihalált halt honvéd hagyatéka : 21 kor, 97 fillér — készpénz és tárgyak. 2 drb. pénztárca, 1 drb. ezüst gyűrű, 1. rézlánc, 1. notesz, tábori-lapok, 1. hajnyíró-gép, 1. borotva, 3. zsebkés, kulacs, 1. pipa, 1. dohány-zacskó, 1. vászon zacskó) Neje, mint valami nagy kin-csekre, úgy ügyel ezen apróságokra. Nős. Neje: Fülöp Mária (Első hivatalos hadiözvegy Gyöngyösön!) 2322 hsz. Egy gyermek atyja.

Zrubka Ferenc, VIII. gimn. tanuló (65 gye. zls). Bev. 1914-ben. A gimn. ezen jeles növendéke a harcterről jött haza az érettségét megszerezni. Érettségi után újból a harctérre ment. Az orosz harctéren több ütközetben vett részt. Legutóbb a bukovinai harctéren — Jazlovicon — volt. (Szíve táján sebesült.) Elesett, — a Bruszilow-féle támadás alkalmával — amikor ezredét visszanyomták — az orosz harctéren, a Dnyszter folyó mellett, 1916 június 17-én — délután 5 órakor. Dum-dum golyó ol-totta ki nemes, ifjú életét. Tömeg sírban fekszik. Ha-lála előtt két órával még levelet írt Gyöngyösön lakó szüleinek! Öreg szülői utolsó levelezőlapját nagy ke-gyelettel őrzik. Nőtlen. 1246 hsz.

Zsalmanek Károly, szabó (60 gye, közvitéz). Bevonult 1914 augusztus 1-én. Elest az orosz harctéren — 1914-ben. Nőtlen. Solymos-utca. (Zs. Benedek nevelt fia.)

Zsigri János, kőműves (60 gye.) Elest az olasz harctéren.

*

Kovács Gyula, lakatos (65 gye. kerékpáros osztag) Bevonult 1917 augusztus havában. Elest az olasz harctéren — Hétközség fensíkján — 1916 december 26-án. Eitemetve a Coldiekle-n. Nőtlen. Sveitzer-fürdő.

Kovácsik György, földműves, Bene. Elest az orosz harctéren. Nőtlen.

Nagy József, zenész (10. hgye. közvitéz). Bevonult 1915-ben. Harcolt Galiciában. Eltűnt orosz fogságban 1915-ben. Nős. Neje: Várady Etel. Négy gyermek atyja.

„Van e még virágja a letarolt rétnek!

Van-e még csillagja a beborult Égnek?

Van-e még könnyharmat síró magyar szemben?

Van-e még kegyelet a gyászoló mennyben?

— Köny, virág és harmat: fedjétek be lágyan:

Kik hősként haltak meg, — Hazánk oltalmában!*

Gyöngyösi hősök!

A magyar dicsőség könyvének arany betűi. . .
 Akik őseitökhez nem voltatok méltatlanok! — Útat mutatva a nemzet életének fejlődéséhez, egy szebb, boldogabb jövő reményében, imádott Hazánk és mindnyájunk boldogságáért haltatok meg s halálotok árán váltottatok meg minket, — e véretekkel áztatott idegen földben — nyugodjatok békében. . .

„Legyen álmatok boldog s feltámadástok az édes Haza feltámadása!”

Hit és hazaszeretet. *

Nagypénteki melódiában énekel minden hazafi és gyászfátyolt ölt minden honleánya e megtaposott Hunniának. Könnyel vegyíti énekét és könnyel áztatja roncs Hazájának göröngyeit.

Ősi erőnket és vigasztalásunkat mindig a honszeretethez helyeztük, mint nagy költőnk is mondja: „Szép csillag a hazaszeretet, gyönyörűségesen ragyog“. Átérezzük mi ezt a múltban. Átérezzük a jelenben is!

Most, midőn e drága Hazánk a nagypénteki tragédiát végig szenvedte, most méltán szomorkodunk. A sok szenvedés, háború, forradalom után, kérésztre feszítették bösz ellenségeink, szűk határok közé szorítva sírba tették és e nemzeti sírunkat szuronyos hordák őrzik. Átérezzük mi mindezt; fáj, sajog a lelkünk és akaratlanul is, ismét a költő szavai tolulnak ajkainkra:

„Már rég' nem sírtam s ime most,
Pilláimon egy könny rengedez.
Magyar nép, — vajjon hajnalodnak
Vagy alkonyodnak harmateseppe ez!?!...“

Nem az alkonyát, hanem hajnalát, *föltámadását* várjuk e Hunniának, ugyebár? És ta!án angyalt várunk, ki a sírkövet elgördítse e nemzeti sír elől? Óh magyar, ne várd az Isten angyalát, mert magad segítetted, vad elleneidnek, szétroncsolni e drága Hont, most magadnak, egyedül kell elgördítened a sziklát. Igen, — hangsúlyozom — magadnak, mert aki oda segítette gördíteni, az belső ellenséged, kit nyakadba engedted.

* A hadirokkantak által 1926. június 18-án rendezett „Hősök-napján“ elmondott beszéd.

Ettől pedig ne segítséget várj, hanem egy újabb pót-követ, hogy még jobban elrekedjen a sír bejárata. Magad erejéből kell tehát elhengerítened a sziklát, de ehhez nagy erőre van szükséged. Nemcsak fizikai, hanem szellemi erőre is!... Ezt az erőt megtalálod a krisztusi hitben.

Sokszor elmerengtem lélekben, csonka Hazám romjai fölött és ilyenkor mindig azt a merész kérdést tettem föl önmagamnak: — Ki fogja a szellemi, erkölcsi és kultur életben is decadenciát jelző és a végzetesség lejtőjén lefelé rohanó magyar nemzetet megállítani, mielőtt a megsemmisülés örvényébe rohanna?

Igen, feltettem magamnak a nagy kérdést, a problémák problémáját, mert már nem gyujtotta, mint eddig a remény olajágát a magyar ezredéves történeti multja, sem a jövő titokzatos fátyola, sem a nagy Széchenyi biztató mondása, hogy: „Magyarország csak lesz!” Nem! Nem! Legalább is a végzetességet, elmulást és enyészetet hirdető romok szemléleténél. De mindennek ellenére, szíveinkben érezzük lángolni azt a tüzet, melyet mi honszereteteknek nevezünk, amely a sárba taposolt magyar tulipánt is magához tudja ölelni és ha kell, könnyes szemmel öntözni. Azt a tüzes szeretetet, mely Eötvös költő szerint, szavakban nyer kifejezést:

„Hazám, szeretlek néma bánatodban.

Hazám, szeretlek könnyeid között.

Hazám, szeretlek özvegy fátyolodban.

Nehéz keserved melyben öltözött“.

Ezt a szeretetet érezték őseink a multban. Ez a szeretet duzzasztja ma is kebleinket. Sajnos, mégis óriási mulasztást követtünk el az édes Haza szent eszménye ellen. Megfeledkeztünk arról, hogy mi a szent Kereszt, a „Katholicizmus“ jegyében születünk és annak

révén juttottunk az európai kulturnépek terebélyes fájának üdítő árnyékába. Ezzel szemben, épen nálunk találunk, legbántóbb indifferenzizmust, szent valásunk és annak tanaival szemben. De engedjék meg, mélyen tisztelt vendégeink, hogy mindenek előtt, elszálljak lélekben a magyar Haza bölcsőjéhez, amikor a hét magyar vezér, élükön a honszerző Árpáddal, hazát foglaltak a magyar nemzetnek. Hazát, mely meg volt áldva kincset termő hegyekkel, termékeny földekkel és haldús folyókkal. Hazát, mely hasonló volt a tejjel-mézrel folyó Kánaánhoz. Hazát, melyről elragadtatva mondja legnagyobb lírikusunk, hogy „az Isten is jókedvében teremtette“. Egy hija volt csak nemzeti jólétünknek, a pogányság sötét éjszakája nehezedett rája. Isten, a magyarok Istene, szent királyunkat, Istvánt szemelte ki, hogy kivesse nemzetét a pogányság sűrű éjszakájából a kereszténység mennyei világosságába. Hogy pedig nemzete el ne merüljön az európai morgalmak zűrzavaros áramlatában, megerősítette az anyaszentegyház. Mária neve betelepítette ezt a Hazát és megalkotta az igazi katolicizmust tartalmazó „Regnum Marianumot“. Tudta-e az: szent István, hogy az, akinek hite és valása van, nem lehet boldogtalan, azért mint megbecsülhetetlen értékű kincset, a keresztény vallást, a földi jólét és az égi boldogság erős biztosítékát alapozta meg nemzetében.

Valóban, csak akkor volt igazán boldog, hatalmas és gazdag a nemzet. Akkor virultak a nemzet térségein a jólét, boldogság virágai, midőn a vallásosság verőfénye, napja ragyogott fölőve, midőn a hitbuzgalom melegítő tüzeit ápolták a társadalomban, a családban és egyesek szívében. Hiába sírkozik hát

Jászai a történetíró. De, hogy szavaim nemcsak üres frázisok, nézzünk vissza az elmúlt századokba! Forgassuk a történelem porlepte lapjait! Akkor volt igazán nagy ez a Haza, midőn, miként a testet életető vér a vallásosság hatotta át honfiai a királytól kezdve a legutolsó nyomorék koldusig. Ennek a nemzetnek, akkor volt a külföld előtt is tekintélye, amidőn az Istent ismerte legfőbb urának.

Mikor a szerencse és balsors napjaiban egyaránt az égre tekintett. Űgy-e, hogy dicső volt a hírneve a magyar hazának szent László idejében, mikor a keresztény fejedelmek bizalma a kereszties hadak vezérének megválasztásánál benne összpontosult. De a kitüntetés, tekintélyt az kölcsönözte a nemzetnek, hogy nagy volt hitben, vallásos életben, alattvalóival együtt.

Fényes korszak volt a nemzet életében Nagy Lajos korszaka, midőn a Kárpátok égbe nyúló csúcsai jelezték dicsőségének fényét. Három tenger hullámainak mormogása hirdette a magyar birodalom hatalmának nagvságát.

De jusson eszünkbe, hogy az akkor volt ám, midőn oly király állott nemzete élén, kinek vallásosságát ma is hirdeti a máriacelli nagyszerű templom, melyet a szűz Anyának házából épített. Az ott elhelyezett, töröktől zsákmányolt, félhoidas lobogó pedig néma tanuja, Istenbe, szűz Anyába vetett hitének és bizalmának.

Mi tette derűssé és boldoggá a magyar nemzet életét? Mi változtatta azurkéké Hunnia égboltozatát a muliban? Őseink mélyen vallásos élete! És mi zúdtotta a vérszomjas tatárok pusztítását a nemzetre? A szívekben, különösen az előkelők szívében megfogyat-

kozott vallásosság sortüze. A muhi puszta minden kis fűszála azt susogja az ég bús homályában, hogy megrokkant a vallásosság, elharapódzott a vallástalanság és ezért szégyenítette meg a nemzetet a magyarok Istene a Sajó partján.

S nemzeti nagy létünk, nagy temetője Mohács. Ez a hősvértől pirosult gyásztér, melyet sóhajtva köszönt, búsongó kebelrel a könnyező vándor, nem arról beszél-e nekünk, hogy az ősi vallásról nagyon megfélelkezett és a hittől elpártolni kezdő nemzet megbüntetésére, hagyta győzedelmeskedni a török fegyvereket felettünk a népek és nemzetek igazságos Istene. S hogy századokon át sinylett a nemzet a török járma alatt. Ezt is csak a gyászos hitszakadás büntetésének tekintetjük. A mostani vallási indifferentismusunkban keressük tehát ama okot is, hogy pusztulunk és veszünk, mint az oldott kéve, széthull nemzetünk. Valljuk meg őszintén, nem kisfokú bosszankodás fogja el az embert, midőn a dolgok kérge mögé nem néző, tucat emberek ajkairól, szálló igeként halljuk elcsöppenni a különben sokatmondó jelszavat: „Ébresszük a katolikus magyar öntudatot„.

Mi, ha igazi honpolgároknak nevezzük magunkat és szeretjük valóban integer Hazánk megmaradt roncját, nem elégedhetünk meg ezzel az ébresztgetéssel, mert mi nem az ujság riporterek, érdekből cikkező lélek sférájában élünk. Nekünk nemcsak a fraziológia, hanem pozitív szerep jutott a katolikus, magyar öntudat fejlesztése körül. Szentül hiszem tehát, hogy ha a mélyebb, az integerebb értelmét vesszük a nagy gondolatnak, melynek önmagukban és mieinkben való megrealizálás vagy elhatározáson dől el, Hazánk jobb

vagy balsorsa, azaz függ hazánk élete, halála egyaránt. Tehát ne csak ébresztgessük a katolikus magyar öntudatot, hanem abban éljünk is. Azaz életünkben valósítsuk meg a gerinces, talpig becsületes élet által. Ezt pedig akkor érjük el, ha állapotunk, állásaink magaslatain állva, átértjük, hogy mi vagyunk hivatva arra, hogy az egyházi, Klerus, a papság irányítása révén neveljük önmagunkat.

Csak hangos, tettekben szükölködő katolikus magyar étellel, vége az egyéni, családi, társadalmi, sőt nemzeti életnek is egyaránt. Összedől ott minden, ahol a vallásosság csak külső máz, nem pedig belső élet-szükséglet.

Hogy lennének az előjárók lelkiismeretesek? Isten nélkül, hogy lenne a bíró igazságos? Vallás nélkül a kereskedő kiszípolyozó, az iparos megfizethetetlen árat kérne munkájáért. A családapa nyűgnek nézné állapotát. Mit művelne a gyermek, ha nem Isten parancsa lenne az irányadó? A nemzetek életében levő dulakodások, kasztharcok is mind a vallás és supernaturalis vezérelveinek megvetésében leledzik. A nemzetek pusztításának mértföldjelzői is az atheismus, az Isten tagadás, a szabad erkölcsök felkarolása. Kereszük fel Ninive és Babilonia romjait, Egyiptom piramisait, Mindenütt az istentelenség és a bűn nyomaira akadunk. Helyesen mondja nagy költőnk is: „Minden nemzet talpköve a tiszta erkölcs, mely ha elvész, Róma megdől s rabigába görnyed. Az öreg Plutarch görög bölcs is erről beszél: „Az az állam a legboldogabb, ahol a polgárok vetekednek az erényességben“. Ha uralkodik a vallásosság és az erkölcsösség. Ha ez uralkodik, él és virul a nemzet, ellenkezőleg: senki és sem-

mi, becsülettel meg nem állhat.

Beszédem elején feltett merész kérdésre: „Ki fogja újraépíteni, szegény Hazánk üszkös romjait?” azt kell mondanom: nem az, aki csak ébresztgeti a katolikus öntudatot, de sohse ébred öntudatra, hanem az, aki kimutatja cselekedeteivel, hogy katolikus. Látom lélekben megnyílni a Kárpátok szikla sírjainak jeltelen grottoit. Eljöttek — fehér szellem alakjában — elégteltetést kérni a pihenő hősök. És kérnek az itt maradt árváknak, özvegyeknek, hadirokkantaknak létminimumot — *mindennapi kenyeret.*

A Vezuv tűzhányó hegyen kis vasút vezet felfelé. Tenger — távlatával, Nápoly — pálmás erdejével, tarkázó házaival, valóságos kis panoráma. De nem sejtjük, hogy a Vezuv alatt dübörgő kráter van.

Én is, hogy socialis nyelven szóljak: *vulkánikus talajon járunk.*

Dübörög, zakatol, forr a láva alattunk. . .

Nem forradalmat akarok én ezzel hirdetni, csak nemtörődömséget, teljes elégedetlenséget. A sok hadirokkant, -özvegy, -árva jajjos panaszát, nincstelenségét.

Ha igazán katolikus magyarok vagyunk, öldözettséggel a mezítelenséget betakarhatjuk, a könnyeket letörülhetjük s ezzel a legnagyobb ellenséget győztük le: a forradalmat! A szívben, lélekben. Mert régi mondás: „paupertas maxima meretrix” = „a szegénység a bűn legbiztosabb védőbástyája; minden rossznak alapja”. Erőt, az üszkös romok újraépítéséhez, egyedül a hit és hazaszeretet erényeiben kereshetünk.

E két erénnyel fölvértvezve fogjunk az építés munkájához, mert különben nem érünk célt. Eredménytelen próbálgatásban fogyasztjuk el energiánkat. Plántáljuk

be tehát szívünkbe e kettős erényt. Hadd hozzanak szebbnél-szebb virágot a Haza oltárára! Ezzel a két erénnyel ékeskedve a nemzeti hős Convel Dániel is majdnem csoda dolgokat ért el, hazája felszabadításáért folytatott küzdelmében.

Mi is, csak e két erénytől fölvértezett honfiaktól várhatjuk a társadalmi viharok, a kaszt-harcok megszűnését, édes Hazánk felvirágzását; az integer Haza eredeti nagyságát.

Igen!

„Jönni fog, ha jönni kell
Egy jobb kor, mely után —
Buzgó imádság epedez,
Százvezrek ajakán“.

De csak akkor, ha minden magyar lélek átérzi szívében azt, amit az ir nemzet hőse, mindenkor oly bátran hirdetett:

„Lelkem Istené,
Testem Magyarországé,
Szívem Rómáé“.

P. Félix Marian,
sz. ferencrendi áldozópap.

Hiszek egy Istenben, hiszek egy Hazában.
Hiszek egy isteni, örök igazságban.
Hiszek Magyarország feltámadásában. Ámen.

Most légy a gáton!

Könnyű szeretni addig a hazát,
Míg az díszt, rangot, fényt, halalmat ad.
A lángelmének száz dicső teret.
Munkás kezeknek omló kenyeret:
Amíg ezernyi gyádra ontja füstjét
S a föld kínálja aranyát, ezüstjét,
Míg napja büszkén, fennен lüdüköl
S nem zúzta szét roppant sorsököl.
Amíg hűséges, bőkezű anyád:
Könnyű szeretni addig a hazát!

De most szeresd, mikor a porba hull
És meggyalázzák irgalmatlannl.
Mikor elomlott testét megtiporja
A sok cseléd, sok csalfa, sunyi szolga.
Ki egykoron előtte térdepelt:
Mikor fenéktig issza a kehelyt:
A kín, a szégyen méregpohurát.
Mikor eladja őt a hű barát.
Ki köntösén, röhögve osztozott:
Mikor nem adhat csak koldúsbotot,
Ha érte fáradsz, Míg az árulás
Ezüst pénzén dözsöl a sok Júdás:
Mikor elűznek onnan, hol születél
És ősi földed bujdosója lettél.
Mikor már vágyad is csak egy lehet,
Hogy egy napon fölláldozd életed
A szent ügyért, mely csúful elbukott.
Míg egyre várod, azt a számumot,
Mely elsodorja a gonosz jelent
S örök halált vagy megváltást jelent:
Mikor kacagva megkisért a sátán,
Hogy gyáva, korcs nép él a Tisza hátán.
Naponta új gyehendét ontva rád:
Most légy a gáton, most szeresd hazád!

Szatfimáry István.

A proletárdiktatura mártírjai.

CSIPKAY ALBERT.

Orsován született 1888 július hó 4-én.

Mint hadnagy 1909-ben került ki a katonai iskolából.

Tudásáért, kedves modoráért mindenki szerette.

A harctérre — a 15. huszárezreddel — első mozgósítás alkalmával ment ki.

Részt vett a komorói, lemergi, limanovai, kimpolungi, bukovinai ütközetekben.

Ott volt a Kárpátokban, Hétközség fensikján, a San-menti, Stripa-menti harcoknál!

Hosszú harctéri szolgálata alatt több ízben megsebesült.

1918-ban olyan súlyos comb-lövést kapott, amelyet már kiheverni sem tudott. Rokkant lett.

A világháboruban megszerezte a katonai érdemkeresztet a hadi ékítménnyel és kardokkal, a három „Signum-Laudist“, Károly csapatkeresztet és a sebesülési érmet.

1919-ben Nyiregyházáról, Gyöngyösre menekült.

Itt figyelni kezdé a kommunizmus romboló munkáját s várta az alkalmas pillanatot, amikor ellene szegülhet.

Nem sokára az is elérkezett . . .

Egerben felbomlott a rend.

Egert követte a szomszédságában levő Gyöngyös. A munkástanács elnöke terror-fiukért ment.

Kenyeres János huszárcapitány, — a gyöngyösi-ellenforradalom szervezője — hogy ezt ellensúlyozza Gyöngyöshalászlóról két gépfegyvert kért.

Mivel a huszároknak nem adták ki — a gépfegyverekért maga Csipkay Albert rokkant huszárcapitány ment el, aki mindjárt magával is hozta.

Este 10 óra felé már terror-fiúk figyelték. Csipkay elmenekülhetett volna, — de nem tette!

Másnap délután 3 órakor elhurcolták lakásáról s a forradalmi törvényszék elé állították.

Ott kegyetlenül rugdosták, pofozták, szidalmazták, Csipkay szó nélkül tűrte ...

Mivel cselekedete a proletár-diktatura uralmát veszélyeztette — halálra ítélték.

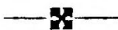
Egy óra múlva már akasztották is!

Az agyba-főbe vert katonatiszt szájába cigarettát nyomtak s a legnagyobb brutalitással húzták fel.

Majd két óra hosszat lógott a piactéren, a vilány oszlopba vert vaskapcson — a fiatal, 31 éves feltűnően elegáns huszárcapitány — amig végre iszonyu kínok között 1919 május hó 7-én d. u. 4 órakor kiszenvedett.

Tisztelői temették el a temető halottas házából — óriási részvét mellett.

Évek múlva a ref. temetőből a felsővárosi róm. kath. temetőben helyezték örök nyugalomba.

WELT IGNÁC.

Sátoraljaújhelyen született, 1875-ben.

Gyöngyösre 1901-ben költözött, ahol jó forgalmu üveg- és porcellán kereskedése volt. Békés hajlamú embernek ismerték, aki egyedül családjának élt. Éppen ezért tisztelte, becsülte mindenki.

A világháboruban katonai szolgálatot teljesített.

A kommunizmus alatt üzletét kommunizálták.

Az ellenforradalom kitörésekor éppen a városháza környékén tartózkodott.

Endrész nevű munkás vezérnek — aki az ellenforradalom dacára fegyverrel járkált — levette válláról a fegyvert s átadta a szomszédjának azon szavakkal: „Mit akar ez itt, amikor a kommunizmus már megbukott“?

Aztán, dolgát végezni — hazament.

Pár nap múlva vörös-katonák jelentek meg Welt Ignác lakásán. Fegyvert kerestek.

Welt mindjárt gondolta, hogy itt baj lesz.

Menekülni is akart, de a terrorfiuk utját állták.

A városházára vitték.

Egy hetet sem töltött a börtönben.

A forradalmi törvényszék kötél általi halálra ítélte.

1919 május 7-én délután fél 3-kor pedig a Főtéren levő villanyoszlopba vert vaskapocsra felakasztották.

A kötél akasztás alkalmával leszakadt.

Az áldozat még élt. Welt életéért esdekelt. De azért még sem kegyelmeztek meg neki!

Ujból hozzáláttak a hóhér munkához.

A 44 éves Welt Ignácot másnap nagy részvét mellett temették el.

Emlékezésed. *

Öltözzetek gyászba romlott magyar föld ápolt leányai, rejtsetek el arcotok mosolyát, harmatozza be csillogó szemeteket a fekete gyásznak és fájdalomnak sűrű könnye. Rejtözzetek fekete gyászba e csonka magyar föld mindannyian dacos férfiai, hiszen csak az igazi bűnbánat könnyeitől ázott Ielkünkkel állhatunk meg méltán e gyászhelyen.

A kegyelet oltáránál állunk; aki az oltárnál áll, papja azon oltárnak. Midőn e helyen állok, ahová Gyöngyös hazafias közönsége kegyelettel zarándokolt, igen jól tudom, hogy a kegyelet ez oltárának papjává lettem, tudni fogom kötelességem.

Épen azért ne jöjjön hozzám senki e helyre, aki jobbnak véli magát nálam. Nincs itt helye annak, aki nagyobbnek véli magát másnál. Távozzék el e helyről, akinek keble üres hősiességtől dagadoz.

Emlékezzünk e gyászhelyen, a magyar nemzet hőseiről!

Hősöknek tartjuk, és méltán, azokat, akik roncsolt testükkel a háború szomorú rokkantjai, testi-lelki hajótöröttjei, mint szomorú felkiáltó jelek járnak közöttünk — egészségesek között. — Hősök azok, akik meszsi idegen földben selylő rabságban sorvadtak és hazájukba soha többé vissza nem térhettek.

* Elmondva a proletárdiktatúra gyöngyösi mártírjainak akasztófájánál — az évforduló napján — 1926 május hó 7-én.

Nagy hősök azok, akik golyók záporában szitává lőtt testükkel, ronccsá zuzott koponyáikkal borultak le idegen föld porába és szikláira, hogy édes hazájuk földjét soha többé ne lássák.

Épen olyan hősök, nagy hősök azok is, akik akkor, amikor azt hittük, hogy vége az áldozati vér hullásának, — az ezer és ezer magyar mártír uj sorát nyitották meg. Óh hányan vannak, akiket itthon hazájukban vertek bitófára akkor, amikor annyi ezer és ezer elárulta édes honát és annyi ezer és ezer alku-
dott meg gyáván a bitang árulókkal.

Mondottam: aki pedig oltárhoz állott, nem felejt-
heti, hogy papja azon oltárnak. Így midőn én ma e kegyelet oltáránál állok, mint a magyar fájdalom egyik zsoltárosa, nem célolok, hogy felszaggassam a mult sebeit. Nem azért kértek ide. Nem célolok az sem, hogy most is, a multba visszatekintve, keressem azon hőhérokat és árulókat. Nem célolok, hogy beleturjak abba a szemétdombba, melyben végre-valahára lassan ott rothadnak azoknak sötét bűnei. Imádkozni jöttem ide! Imádkozni minden magyar vértanuért. Kegyeletet rovak le. Lerójjuk kegyeletünket főleg azokkal szemben; akik a gyászos és bűnös proletárdiktatura magyar vértanui, s itt is elsősorban azokkal szemben, akik *Gyöngyös város vértanui*, akik azért, mert a magyar ezeréves királyság hitvány felforgatóival szemben felemelték bátor szavukat, — ezen a lámpavason — erőszakos kegyetlen halállal pecsételték meg magyar hazájukhoz való törhetetlen hűségüket. E két vértanu Csípkay Albert és Welt Ignác.

Nem ismertem őket, hiszen engem akkor másutt hányt-vetett a szerencsétlen magyar sors. Polgári

nemes erényeik azonban nem ismerellenek előttem mint ahogy mindenki tudja, kik voltak ez áldozatok mindenki, aki e gyászos fejfára feltekint.

A morál, az ethika három kritériumot állít fe annak meghatározására, hogy egy bűncselekmény mikor viseli magán a súlyos halálos bűn jellegét. Először: ha teljes szabad elhatározással és öntudattal történik a törvénytíprás; másodsor súlyos dologban, harmadszor Isten törvényét, vagy pedig oly faktornak törvényét kell megszegnie a törvénszegésnek, amely Istentől bírja hatalmát. S ha ez szól a bűncselekmény meghatározására, akkor ugyanazokat a kritériumokat állíthatom föl az igazi erélyes tett jellemzésére. E vértanuk mint mindannyi magyar vértanu szabad elhatározással és öntudattal, a cselekmény súlyosságának tudatában állottak szembe azzal a törvénytelenséggel, amely az Istentől nyert hatalomban élő magyar királyság épségét támadta meg. Ugy hallottam Csipkay Albert szervezte meg az ellenforradalmat, ugy hallottam Welt Ignác egy hazaáruló kezéből vette ki a fegyvert.

Ezért fizettek életükkel!

Igy váltak ők hőseinkké!

Ők már nem élnek, de míg Gyöngyösön kőkövön leszen, emlékük örökké áldott, mint ahogy áldott és örök minden vércsepp, melyet a magyar hazáért ontott az emberi szív.

Mélyen tisztelt gyászoló közönség!

A kegyelet azonban csak úgy őszinte és igazi, ha az élő szív megrendül, oly szent ígéretre és elhatározásra, hogy e honért — *aki magát magyarnak meri vallani* — kész minden áldozatra.

Ma ugyan nincs szükségünk még vérünket on-

tani és életünket föláldozni, hiszen oly idöket élünk, amikor a rabsorsra ítelt guzsba kötött kézzel semmi mást, csak várni és remélni tudunk. De eljön az idő, mert el kell jönnie, adja Isten, hogy minél előbb, amidőn mindent föl kell áldoznunk ezért a sokszor megcsalt, elárult édes magyar Hazáért. Addig is legyünk hűek elveinkhez, Hazánkhoz és elvhűségünkben soha semmit föl ne adjunk. S a ránk várakozó sulyos és nagy áldozatokra edzzük hát magunkat sok-sok lemondással, önmehtagadással.

Magam körül gyermekeket látok . . .

Ha valakiért, úgy a gyermekekért érdemes lemondani és kell áldozatot hozni. Le kell rántani azt a selyem ruhát, bármely anyáról, amelynek ára a zugalódás, szegénységünk, nyomoruságunk díja: az ártatlan gyermekek előtt. Ki kell kergetni azt az apát nemcsak a családi otthonból, de az ország szűk határai közül is, ki lázadó kétségbeeséssel töri össze nemcsak családi fészke kicsi vagyunkáját, hanem gyermekeinek lelkét is.

A történelemből mindnyájan ismerjük azt a pompéji katonát, aki akkor, amikor a Vezuvból kitörő hamu és láva mindent maga alá temetett, egy tapodtat se mozdult helyéről, életével megfizetve katonai esküjéhez való hűségét.

Mindenre készen a jövőre és a jövőben, mi se tehetünk másképen, mint a pompéji katona, hűen álljuk a posztot e csonka magyar hon minden röge fellett, hogyha már a végzet eltemeti a hont, temessen el vele bennünket is.

És viszont, ha ily hűen és mindenre elszántan nézzünk a jövőbe, nincs okunk a kétségbeesésre,

mert fölöttünk az Isten, aki Hozzá és a Hazájához hű lelkeket diadalra segíti, a végső győzelemig . . .

Itália kék ege alatt az örök város felett örködik egy sok szép emléktű hegy: a Janiculus. Gyönyörű perspektiva nyílik annak tetejéről a szent város fölé. Erre a hegyre több oldalról juthat föl a zarádok. Bárhonnan indulnak, bármely oldalról, mindannyian egy helyen találkoznak, annál a szent siremléknél, mely azon helyen áll, ahol szent Péter apostol vértanuságot szenvedett.

E csonka magyarhon gyászos ege alatt is van egy hegy, ahonnan a reménynek perspektívája szintén gyönyörű, a vértanuk vérével áztatott, ma még rab magyar földre. Ez a hegy nem kőből, nem földből nőtt ki. Ez a hegy a remélt magyar eljövendő boldogságunk Sion vára.

Bárhonnan és bármely oldalról indulunk föl arra a hegyre, ha kitartóan. a hithű zarádokok szent lelkületével és a honfiu, hősi szerelem szent hevületével törtetünk fölfelé, egyszer mindannyian kell, hogy ott találkozzunk, egy helyen, azon a tetőn, ahol a sok ezer magyar mártir fejfája, a győzelem dicsőségében sugározva, rámutat a nagy boldog integer Magyarországra.

Bánhegyi Béla,

reálgimnáziumi tanár.

Magyar fohász.

Mindeneknek Te vagy tudója óh Isten!
 Te olvasol tisztán vérző sziveinkben,
 Te tudod hogy békét vágyva sóvárogva,
 Függesztettük szemünk a „Te Országodra“.
 Te tudod, hogy lelkünk fehérbe öltözve:
 Fegyvertelen borult a Te küszöbödre!

Te tudod, hogy mégis latrok törtek reánk
 S tüzzel-vassal dulták ezer éves hazánk,
 Te tudod, hogy testvért jajongó testvértől;
 Hitvesét a férjtől, szülőt gyermekétől;
 Döbrent völegényt a síró mátka pártól,
 Egymásra dobbanó sziveket egymástól,
 Szeges korbáccsal és szeges drótsövénnyel
 Latrok, martalócok, durván téptek széjjel . . .

Te látod óh Isten szegény magyar néped:
 Te hallod óh Isten, hogy mi hívunk Téged.
 Hívunk bizakodó, hangos magyar szóval
 Égfelé lobogó magyar lobogóval! . . .
 Térdelünk előtted, féljük nagy hatalmad
 Keresve-keressük a Te szent oltalmad.
 Fejünk alázatban hajlik meg előtted:
 — Csak kinzóink, Uram. nem félnek Tetőled.

Ezer éves hazánk, mint korbácsolt tenger.
 Melyet büntető kéz ostorral végig ver,
 Zeng. bong, üvölt rajta vészek zengő kara.
 Rabló szomszédoknak harácsoló vihara . . .
 De ha Te akarod, óh Istenünk, Urunk:

Szemöldököd rándul és mi feltámadunk!
 Korbácsolt tengernek viharzó haragja,
 Ezer éves hazánk veti ki a partra!

Nem kiáltunk mindig, sokszor némán várunk,
 Erős hitünk a mi legerősebb várunk.
 Vád a néma könny is, mely pillánkon rezeg;
 Vád a néma sikoly, mely lelkünkben reked;
 Vád a sóhaj is, mely vérző szivből fakad...
 — Jaj hangosan nekünk még sirnunk sem szabad.
 De Te meghallgatod megalázott néped.
 Mindenható Isten: ime hívunk Téged!

Irtózat, borzalom, ami történt velünk!
 De Te tudod, Uram: azért nem csüggedünk!
 Lelkünkben világol örök lámpád fénye:
 Örök igazságunk égi derengése,
 Véres kétségeknek marcangoló éjén,
 Megpróbáltatások sötét útvesztőjén:
 Ez a világosság hozzád vezet minket
 És Te örök Isten őrzöd lépteinket!

Valamint a könnytől ázott éji párna,
 Az elbizakodót tanítja imára:
 Ugy tanít minket is magunkbaszállásra!
 Magyarország szörnyű földarabolása.
 Láthatatlan égi oltárodon állva:
 Hallgass, uram egy szent magyar imádságra.
 „Égi oltárodnál leborulva kérünk:
 Elrabolt hazánkat add vissza minékünk!”

Szegedy László.

„Aki életét kockáztatta és munkaképességét veszítette el a harctéren, azért soha sem tehetünk eleget“.

Rokkant hőseink.*

Közalkalmazottak:

Baán Aladár	Halmágyi Ferenc
<i>Balázsovits József</i>	Háhn Mór
<i>Bakó Lajos</i>	Dr. Hedrich Ármin
<i>Baráth Árpád</i>	<i>Hevesi Elemér</i>
Bariska Mihály	Kertész Dezső
Barócsy Lajos	Kovacsóczy László
Baulovits Miklós	László Miksa
<i>v. Bognár Imre</i>	Makrányi Gyula
Békásy János	Márton Kálmán
Boros János	Merkl László
Büchler Samu	Mihalovits Gábor
Cipszer Miklós	Palla Sándor
Csépány János	Pápay Géza
<i>Csáris Sándor</i>	<i>Puskás Gyula</i>
Demény János	Rózsa Sámuel
<i>Deutsch Elemér</i>	Oravecz Pál
Domány Kálmán	<i>Sajtos József</i>
Eisenberger Soma	Somló Ferenc
Dr. Farkas Jenő	Somogyi József
Feldheim Lajos	Schlésinger Dezső
Ferenczy Imre	Szalay János
<i>Fodor Ignác, Leó</i>	Szerencsés István
Glück Ernő	<i>Szűcs Gyula</i>
<i>Hangosi János</i>	Vámos Dezső

* A dült betűkkel szedettek rokkantsága hivatalosan is fennáll.

**Ügyvédek
és ügyvédjelöltek:**

Blumenthál Lajos
Dr. Hacker Béla
Dr. Krasznay Vilmos
Dr. Klein Ferenc
Lichtenstein Miksa

Földmivések :

Ambrus József
Antal András
Antal András
Antal István
Antal István
Antal János
Id. Antal Lajos
Ifj. Antal Lajos
Balog Sándor
Barták József
Batik József
Batik Sándor
Bágyi János
Bátor János
Benei Ferenc
Berzéky Ferenc
Besenyei Pál
Besze Ferenc
Besze Ferenc
Besze János
Bezzeg János
Birnbaum Mihály

Bodor Mihály
Bognár Ferenc
Bogdány József
Borosi József
Botlik Sándor
Bozóky József
Buda Ferenc
Buda József
Budai Ferenc
Czakó Sándor
Csaba József
Csáky Mihály
Cserta József
Csépany Béla
Csépany Ferenc
Csépany János, György
Csépany József
Csépany Pál
Csépe István
Dredor József
Donovár János
Egyed Ferenc
Egyed János
Erdélyi András
Erdélyi Pál
Erdélyi Péter
ifj. Erky János
Eperjesy Ferenc
Falcsik János
Falcsik Sándor
Farkas András
Farkas Antal
Farkas István
Farkas József

Fehér Ferenc
Fehér János
Ferenc Lajos
Frikk Lajos
Frikk István
Füleki József
 Füleki János
 Füleki Pál
Forgács Alajos
Gál József
 Gallér János
Géczy András
Goda Ferenc
 Goda József
 Gonda Sándor
 Gubincsik Imre
 Gugyelka József
 Hajnal József
 Hannos Sándor
Hám József
Hegedüs András
Hegedüs Gyula
Hegedüs József
 Hegedüs Mihály
 Hevér Antal
Hives György
Hlavaj János
 Horváth Gyula
Horváth Pál
 Horváth Pál
Huntik Antal
Huntik József
Huntik Sándor

Juhász György
Juhász Ferenc
 Juhász Mihály
Juhász István
Juhász János
 Juhász János
 Juhász József
 Juhász József
 Juhász Lajos
 Juhász Pál
Juhász Sándor
Kaszab József
 Kántor György
 Kántor Sándor
 Kerek István
 Keresztesi Pál
 Kerékgyártó József
Király Ferenc
Kirner József
Kis Benedek Ferenc
Kisduda János
 Kiss Ferenc
 Kiss Ferenc
 Kiss Sándor
 Kocsis János
 Kocsis Sándor
 Kolláti Ferenc
Kormos György
 Kormos József
 Kovács András
 Kovács György
Kovács Ferenc

Kovács Lajos
Kovács János
Kovács József (100 %)
Kovács József
Kovács József
Kovács Sándor
Korpás Pál
Kőrösi István
Krakóczy Ferenc
Krakóczy István
Krakóczy János
Kristály Imre
Kulcsár Ferenc
Kulcsár István
Kurtánszky József
Lehotai Mihály
Magyari András
Mátyási János
Mátyási József
Mellich Ferenc
Mellich Imre
Mészáros Lajos
Mészáros Ferenc
Molnár József
Molnár Pál
Nagy Ferenc
Nagy Sándor
Nagy Vityik Ferenc
Palombéli Márton
Palócz János
Pámpuk András
Pámpuk János
Pámpuk József
Pataki János
Pataki József
Ifj. Patócs István
Patócs János
Pécsi János
Ifj. Reviczky János
Rohánszky Ferenc
Sajtos Ferenc
Sándor Ferenc
Sánta Ferenc
Siraky János
Szabó Gy. Sándor
Szabó Ferenc
Szabó István
Szabó János
Szabó János (rakodó)
Szabó József
Szabó Sándor
Szalay Ferenc
Szalay Imre
Szalay Sándor
Szita Ferenc
Szaniszló István
Szepesi András
Székely P. András
Szilágyi János
Schäffer János
Takács Imre

Tasi Ferenc

Tasi István

Tasi János

Tasi Mihály

Tatár János

Tóth András

Tóth János

Tóth János

Tóth József

Tóth Mihály

Tercsa János

Torda Ferenc

Torda István

Török Imre

Varga János

Varga János

Vasborosi János

Vági Ferenc

Veszprémi Imre

Zilay Andor

Irodaszolgák:

Berzéky Mihály

Domoszlai István

Győri Ferenc

Szabó Gábor

Könyvkötő:

Móczer Gyula

Molnárok:

Andrási Kálmán

Holcreiter Miklós

Kéményseprő:

Lánczky Antal

Hentesek

és mészárosok:

Antal József

Ceichner András

Farkas Andor

Huba László

Szoó János

Számadó:

Katona Sándor

Kosárkötő:

Borbély András

Kertész:

Misurák József

Nyomdászok:

Herzog Ernő

Tulkán József

Cipészek:

Adamec Kálmán

Bádonyi Sándor

Bordás József

Borhy Imre

Brebánszki Bertalan

Dénes Ferenc

Forgó Elemér

Galambos József

Halmóczy Béla

Hegedűs István
Húszár József
 Institúrisz Dezső
Juhász János
 Juhász Sándor
Klein András
Korpás György
Kubacska Gábor
 Lóci András
Magyar Ferenc
Maródi Márton
 Maróczky Márton
 Martinec Dezső
 Nagy Mátyás
Pászti Lajos
 Szorgalmatos János
 Vankó Ferenc
 Veszeloovszky Sándor
 Zsigri Sándor

Szabók :

Czakó János
 Csáky József
 Fehér Gyula
 Hegedűs József
 Lászka István
 Mészáros József
 Surányi József
 Trattner Sándor

**Kereskedők
 és kereskedelmi
 alkalmazottak :**

Borovits János

Boxhorn Izidor
Braun Oszkár
 Cipa Lajos
 Darvas Sándor
 Deutsch Jenő
 Engel Károly
 Feldmann Mór
 Heller Sámuel
 Herz József
 Keller József
 Kemény Dániel
 Kovács Miklós
Lővy Lajos
 Magyarai Pál
 Martonka Lajos
 Mészáros Imre
 Rozinai Gyula
 Róth Károly
 Silbermann Dezső
 Spitzer Andor
 Szalmási István
 Szabó János
 Vigdorovits Dezső

Ügynökök :

Bozóky István
Cserta Antal
Kindervatter Bertalan
 Kohn Vilmos

Stern Ernő

Munkásfelügyelők :

Bukvics Márton

Kis József
Pampuk Miklós
Zoldán Mór

Vamőrök :

Kása János
V. Megyeri Miklós

Fényképészek :

Erdélyi Zoltán
Steiner Sándor

Borbélyok :

Antal Lajos
Barócsi Dezső
Kovács László
Kozma József
Túri István
Túri János

Fehérneműtisztító:

Szakács János

Képfestő :

Duma Gyula

Kőművesek :

Andrási Gyula
Berta József
Budai Ferenc
Engi Mihály
Fuk János
Háberland Kálmán
Horváth József

Kis Antal
Kovács István
Kozik Lajos
Kozik Ferenc
Kósa Sándor
Molnár Pál
Nagy József
Niederland András
Szabó Ferenc
Zsóri István

Ácsok :

Ambrus Antal
Csaba József
Junghancz János
Molnár Gáspár
Miklósi Mihály

Asztalosok :

Czövek József
Cselovszki János
Csonka József
Faragó Ferenc
V. Gábris János
Jakab Géza
Makkay László
Márkus Dezső
Ripka Dezső
Steckel Károly
Szántó István
Weinfeld Jakab

Szobafestők :

Grosszmann Sándor
Pintér György
 Ribár István

Lakatosok :

Bengyel János
 Berta Mátyás
Dercsényi László
 Goldstücker Jenő
 Lezó István
 Pethes Géza
Reisinger Ernő

Kovácsok :

Bakondi Gyula
 Nyitrai János
Pataki József
 Szabó Lajos
 Zsilka János

Kerékgyártó :

Fábián Miklós

Esztergályos :

Bohnert Antal

Gépész :

Nagy Károly

Kocsifényezők:

Kovács József
Pásztor Jenő

Kőfaragók :

Buda Ferenc
Hegedüs János
Tassy András

Pincekezelők :

Falcsik György
Zinger Izrael

Bányász :

Szatmári János

Erdő őr:

Licskó János

Temető őr :

Gyurkóczky István

Kádárok :

Beda Imre
Gulyás László
 Horváth Gyula István

Zenészek:

Balog Ernő
 Barai József
Barsi József
 Farkas Bertalan
 Farkas József
Fazekas Dezső
 Lakatos Pál

*Mezei Kálmán **
Rác Géza
Szaha Rudolf
Várady Bertalan

Piaci árusok :

Balla János
Máhlér Mór
Molnár Péter
Rohánszky János
Varga Béla

Fuvarosok :

Juhász János
Pintér János
Rab József
Veisz Márton

Ujságárus :

Rózenfeld Ferenc

**Napszámások,
kocsisok :**

Bágyi Ferenc
Dankó Ferenc
Kovács József
Rácz József
Sándor János

Favágók :

Huszár János
Hegedűs György

Kórházi ápoló :

Tóth Sándor

A magyar nemzet sohasem tudja eléggé meghálálni a világháboruban részt vett hőseinek áldozatait!

* Vitézzé avatása folyamatban.

„Új magyar nap van felkelőben :
Hiszek egy új magyar jövőben —
Egyszemélyes Szentháromságban :
Négy részre vágott egy Hazában!”

Az ivangorodi trombitás.

Őszi avaron, lengyel dombokon
 sápadtan, félve, szürkül a reggel.
 Az ágyudörgés halkan, elhalón
 még játszódik az őszi levelekkel.
 A berek alján honvédek hevernek,
 rekedt hangja a fáradt fegyvereknek
 elnémult már. Sok eltörött szurony
 vértől párás. Bús, lengyel dombokon
 szürkül a reggel, vajúdik a fény . . .

Nincsen egy hang. De ott a szögletén
 az erdőszélnek fönt a dombtetőn,
 most megriad egy magyar trombita
 s dalol eseng, hívóan, sürgetőn . . .
 Először halkan, sirva hangzik a
 hang, de ime zengőbb lesz a toroka:
 a sorakozót beleharsogja
 a virradat, a szürkület kódébe!

Most elhallgat, a harsogásnak vége.

. . . De — lám megint! — megszólal és dalol,
 de hívására nincs, ki válaszol.

Most fuldokolva, könyörögve zeng
 és nem mozdul meg mégsem a berek
 — csak fekszenek a néma emberek —
 (ezren hevernek csöndben szótlanul):
 a tizenötös honvéd-regiment . . .

*

Tegnap még hej! hogy égtek a szemek,
 kemények voltak, büszkék, délcegek,

a szivekből a virtus kicsapott
és visszavágtak kilenc rohamot
Ivangorodnál . . .

Tegnap még hej! — a szőke tót bakák
dalolva mentek tűzön, poklon át
s a muszkatenger egy kis szigetén
lihegve harcolt ezer tót legény
Ivangorodnál . . .

Pedig akkor már meghátrált a had
s elől csak egy — csak egy! — ezred maradt,
mikor már minden, minden visszament:
utóvéden ott állt a regiment
Ivangorodnál . . .

És jött az éj — s vele a szörnyűségek . . .
kőröskörül már minden tűzben égett!
De hát parancs. (S azt meg nem szeghetik!)
„Kitartani csak másnap reggelig
Ivangorodnál . . .

Az éjszakában az ég leszakadt
Főnt a dombon és lent a domb alatt
szörnyű próbában égtek a szivek,
de megmaradtak: tiszták és hivek
Ivangorodnál . . .

Aztán elült a fegyverek zenéje.
S a tót bakáknak megszentelt fejére
nagy messziről, a másik dombon át:
muzska-ágyuk fújtak füst-glóriát
Ivangorodnál . . .

S most . . . hogy az első hajnalcsik derengett,

hiába hívják már a regimentet,
 az ezredkürt hívhat sorakozóra :
 nem mozdul többé senki már a szóra
 lvangorodnál . . .

*

. . . És szól a kürt. — Az ezred trombitája . . .
 Könyörög, sürget, mint egy félő gyermek
 Most fenyeget és haragosan harsog,
 a végtelenbe kergeti a hangot
 s akikhez szól: még mindig csak hevernek . . .

Most átkozódik s aztán meg kifárad,
 gyöngül a szárnya a vad melódiának . . .
 Most elbágyad és becézön gügyög
 (mint bús anya a kis fia fölött)
 s nem mozdul senki . . .! — Hallgat a berek
 s hallgatnak mind a fáradt emberek.

Már elhallgat . . . csak egyet-egyet jajdul . . .

S e síró, féltő, nyöszörgő sóhajtói
 megborzong és eloszlik a köd :
 — a Nap kilövi első sugarát —
 s egyszerre mindent fényözönbe lát
 a trombitás ott fent az erdőszélen
 és : . . . felsikolt a kürt kinnal, keményen
 és zeng, hörög, kinlódva, fájva és
 szenved, mint mikor megbomlik az ész!
 Ordít a hang! Tobzódik, sir, recseg,
 poklok szülnek csak ilyen éneket . . . !

Majd megcsuklik . . . s most vigan feldalol!
 (Mint reggelenkint messze, valahol
 a Vág mellett a kaszányában zengett)
 . . . Az Ébresztő! . . . a régi, régi dal . . .
 hajnali, üde, vig hangjaival
 ébresztgeti a halott regimentet . . .

Freiszberger Gyula.

A vak katona.

Vak katona koldul utca sarkon állva
Ott hagyta két szemét vér ontó csatában!
Felsajog a szívem, mikor arra megyek,
Egy-egy gyűrött bankót — én is oda vetek,
Sapkájába vetek!

Hős vitéz, vak vitéz, boldogabb vagy nálunk,
Akiknek megmaradt könnyező szempárunk!
Legalább nem nézed, legalább nem látod,
Ezt a megcsönkített bús Magyarországot,
Rab Magyarországot!

Vályi Nagy Géza.

A hadiárva.

Magyarok, tudjátok, ki a hadi árva?
 E rettentő vihar legbúsabb virága,
 Ki ha füske tépi, sujtja a Nemezis —
 Hiába sóhajtja: „Édes apám segíts“!
 Nincs egy dobogó sziv kísértetes éjbe,
 Napsugár tüzétől, szélétől aki védje.
 Fejfája sincs, melyre ráborulna sírva,
 Idegen országban van az apja sírja.
 Talán, hogy az árva-könnyek megne leljék
 A felhők, a szelek tudják csak a helyét . . . !

Töröld le a könnyed, drága hadiárva,
 Nézz mosolygó hittel magyar ég boltjára.
 Édes atyád vére nem hiába omlott,
 Ne szomorítsanak settenkedő gondok:
 Minden kis árvának lesz itt édes atyja
 És boldog lesz, aki mindenét od' adja,
 S utatokra áldást s napsugarat hinthet,
 A ti árvaságtok váltott meg itt minket . . .

Magyar hadiárva, sápadt kicsi orcák
 Derüljete, öreg, drága Magyarország
 Ezeréves márvány karjait kitarja
 Nem, nem sodorhat el vihar vészes árja,
 Mint a bethlehemi szalmás jászol felett
 Bölcsőtök felett is szent csillag reszketett
 Egy helyett vigyáz majd husz millió rátok:
 Magyarok nemzete lesz édes apátok . . . !

Kiss Menyfiért.

„A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy nevéhez“!

Vitézeink.

Zishti állomány.

Vitéz Géczy Sándor, m. kir. honv. alezredes. 10. honv. gy. e. Született: Budapesten 1882. X. 13-án. Illetőségi helye: Gyöngyös. Kítüntetései: vas. k. k. cs. k. s. é. k. 2. szolg. é. Felavatásának napja: 1922. VIII/15.

Vitéz lovag Lányi (Lindner) Sándor, m. kir. honv. százados (34. gy. e.). 14. honv. gye. Született: Lőcsén 1896. X/15-én. Illetőségi helye: Gyöngyös. Kítüntetései: vas k. k. é. k. 2 signum. k. cs. k. s. é. Felavatásának napja: 1923. VI/17.

Vitéz dr. Kiss Kálmán, t. hadnagy. m. kir. 12. honv. gy. e. Született: Gyöngyösön 1898. IX/17-én. Illetőségi helye: Gyöngyös. Kítüntetései: bronz. k. e. é. l. o. ezüst bronz. k. k. s. é. k. Felavatásának napja: 1925. VI/21.

„A magyar nép úgy csatázik,
minden magyar tiznek látszik!“

Legénységi állomány. *

Vitéz Bognár Imre, tart. tizedes, 60. gye. Született Gyöngyösön 1883 IX/11-én. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kiténtetése: I. o. e. br. kk. sé. Felavatásának napja: 1925 VI/21.

*

Ezerkilencszáztizenöt augusztus 25-én harmadszor támadott az olasz-Doberdón. Töltényeink fogyatékán voltak. *Bognár Imre* a következő parancsot kapja: „Bemegy a vételező állomás parancsnokságához s onnan 13 láda fegyverlővedéketh oz.“ — Bognár a legnagyobb golyózápokban áthozza embereivel a lővedékeket.

Ahogy el akar helyezkedni, óriási robbanás után megsebesül. Egy nagyobb szikla mögé vánszorogva figyelni az ellenség mozdulatait, küldi jelentéseit.

A sikeres ütközet után századparancsnoka *Bognárt*, a parancs hű teljesítéséért, értékes jelentéséért, tizedessé léptette elő s nagy ezüst vitézségi éremmel tüntette ki.

* Hős fiainknak — helyszűke miatt — csak egy-egy fegyvertényét hozom.

Vitéz Gábris János, II. o. számv. tart. szkv. 10. honv. gye. Született Gyöngyösön 1887 II/2-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kiténtetési: I. o. ezüst. kk. sé. Felavatásának napja: 1925 VI/21.

*

Gábris János az orosz harctéren, a San-folyó mentén állott szemben az oroszokkal.

Ezerkilencszáztizennégy október 15-én, hajnalban azt a parancsot kapja, hogy 12 emberből álló járőrrel a San folyón átvezető hidat — Sazina és Kuzow között — vizsgálja meg, hogy átkelésre alkalmas-e s azután tartsa mindaddig megszállva, amíg a csapat egyrésze oda nem érkezik.

Gábris a kapott parancs fontosságának teljes tudatában — járőreivel a folyó partján levő fűzest kihasználva — a hidat annyira megközelítette, hogy annak állapotáról ezredének mindenre kiterjedő részletes jelentést küldhetett.

A hid tulsó végét az oroszok tartották megszállva, akik midőn észrevették, hogy a hid másik végén magyarok vannak, erős puskatűz alá vették Gábris embereit. Gábris gyors tüzet vezényelt. Hogy az ellenséget megtévessze 12 emberét egy század szélességre osztotta be. Gábris járőreivel a hidat oly erős és állandó tűz alatt tartotta, hogy a híd felrobbantását is sikerült megakadályoznia.

A megérkezett erősítés segítségével a hidat teljesen hatalmába vette.

Ezen vitéz és bátor magatartásáért Gábris nagy ezüst érem kiténtetést kapott.

Vitéz Gyimesi (Gyurkóczky) József, tart. tizedes. 60. gye. Született Gyöngyösön 1892 II/5-én. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. II. o. eé. Felavatásának napja: 1926 VI/20.

*

Ezerkilencszáztizenöt november derekán történt. Mitrovicánál megtámadtuk a szerbeket.

A szerbek visszavonulóban voltak . . .

Ekkor kapja a hadosztály a parancsot, hogy a szerbek visszavonulási útját vágja el.

Az átvágás sikerült. Hat ágyút, négy gépfegyvert zsákmányoltunk. A szerbek közül többet elfogtunk.

Ezen éjjeli támadás alkalmával különösen kitűnt *Gyimesi József* tizedes, rajparancsnok.

Csapata tőle jobbra és balra szakadt. Gyimesi az éj sötétjében — csapata előtt — tizenkét emberével lövette állandóan a reá eső vonalrészen, a jobbra visszavonuló ellenséget. Oly sikeresen, hogy a szerbek közül többet foglyul is ejtett.

Gyimesi ezen bátor tettéért nagy ezüst vitézségi érmet kapott.

Vitéz Juhász József, tart. honv. 3. vadász zlj. Született Gyöngyösön 1888 V/15-én. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. II. o. ez. br. kk. sé. Felavatásának napja: 1925 VI/21. — Gyöngyöspatán, járadék telket kapott.

*

Albániában, Sussicu felett, a 3-ik vadász zlj.-hoz volt beosztva — mint közvitéz. — Járóri szolgálatra jelentkezett . . .

Azt a parancsot kapja, hogy az ellenség állását kutassa fel. Azt az irányt pedig, ahol az ellenség mutatkozik, — a zászlóaljnak jelezze.

Juhász József, 21-ed magával el is indult az olaszok felderítésére. Három nap és három éjjel mentek! Mivel a 29-eseket sehol sem találták, biztosra vették, hogy az egész zlj. olasz—szerb fogságba esett s így azokat is ki kell majd szabadítaniok.

Juhász mihelyt az ellenséget észrevette — azonnal meggyújtott egy bokrot, amelytől később az egész erdő tüzet fogott. Aztán másodmagával visszament zászlóaljához a részletes jelentést megtenni.

A zászlóalj — a kis Juhással mindjárt el is indult.

Az olasz-szerb sereget szétverték embervesztesség nélkül! A 29-eseket pedig — akik tényleg fogságba kerültek — kiszabadították.

A parancs szigorú végrehajtásáért, továbbá az olasz-szerb hadsereg felkutatásáért és a 29. zászlóalj fogságból való kiszabadításáért — Juhász József a szép dicséreten kívül, nagy ezüst vitézségi érmet is kapott.

Vitéz Káposztás János, tart. szkv. 5. honv. tűzér. e. Született Gyöngyösön 1892 IV/6. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kiténtetése: I. o. ez. II. o. ez. br. kk. Felavatásának napja: 1924 VI/15. — Gyöngyösön — Gyöngyös városától ingyen telket kapott.

*

Az első honvéd lovas tűzér — osztálynál szolgált. A vonalban volt Kágorer József századossal, megfigyelő állásban.

Ütöjük belövéseket felszólításuk dacára sem tett.

A százados hátra küldte *Káposztás Jánost*, hogy nézze meg, mi történhetett?

Káposztás látja, hogy a legénység — felsőbb parancsra — a közeli erdő szélébe vonult...

Az üteg pedig — ellenséges tűz alatt áll!

Káposztás századosának parancsát az ott tartózkodó első tisztnek jelentette.

Kopeczky főhadnagy, Káposztás és egy egészségügyi katonával, (akit Káposztás a közelben talált) adták le a leghevesebb ellenségi tűzvérségi tűz alatt az ellenséges tűzvérségre a tüzet.

Ezen önfeláldozó, vitéz magatartásáért kapta Káposztás — mint tűzér tizedes — 1916 január 24-én az orosz harctéren (Wolhyniában) a nagy ezüst vitézségi érmet.

Vitéz Keresztesi (Kernács) János, tart. őrv. 60. gye. Született Dómoszlón 1883 V/2-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kiténtetési: II. o. ez. br. seb. é. jub. é. Felavatásának napja: 1925 VI/21.

*

A gyöngyösi ellenforradalom alatti viselkedéséért a Kormányzó Úr Ő-főméltósága, vitézzé avatta.

Vitéz Kis (Bárdny) Imre, tart. őrm. 60. gye. Született Gyöngyösön 1884 X/30-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kiténtetési: I. o. e. br. Felavatásának napja: 1925 VI/21.

*

Kis Imre, 1915 július hó 15-én, az orosz harctéren — a Zlota-Lipa folyónál — mint tartalékos utász őrmester parancsot kapott, hogy közvetlen a rohamra induló zászlóalj előtt, 70-ed magával 7 drb. átoltható hidat állítson fel.

Gyorsan is, meg jól is kellett intézkednie!

Kis, a 7 drb. körülbelül 12 m. hosszúságu hidat ily kevés emberrel, ágyú és fegyver tűz között is lerakatta s megvédte a zászlóalj érkezéséig, amely átvonult rajta . . .

Önfeláldozó, sikeres munkájáért nagy ezüst vitézségi érmet kapott.

Vitéz Lipcsei Sándor, tart. őrvezető. 3. honv. gye. Született Gyöngyösön 1885 III/23-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. II. o. ezüst. br. kk. jub. ker. Felavatásának napja: 1923 VI/17.

*

Lipcsei Sándor, mint telephonista, 1918 július havában a piavei áttörés alkalmával azt a parancsot kapja, hogy hajnalban, heted magával a telephon-hálózatot vezesse át a vizen. A vonalat — egy kis csolnákon — a legnagyobb gránát tűzben át is vitték. Történt azonban, hogy munkaközben drótjuk elfogyott. Lipcsei erős gránát és gépfegyver tűz között ment vissza drótokért. A drótokat elhozta . . .

A vonalat az ezred állásáig vezették. Összekötést létesítettek az összes századokkal — szomszéd ezredekkel. A vonalat nyolc napig tartották erős gránát tűzben. Bajtársai közül többen megsebesültek, elestek.

Lipcsei az olasz harctéren is arra törekedett, hogy a reábizott feladatot gyorsan, legjobb tudása szerint végezze el.

Ezen bátor, lelkes, megbízható közvitéz, odaadó lelkiismeretes szolgálataiért őrvezetői rangot és nagy ezüst vitézségi érmet kapott.

Vitéz Magyar (Medveczky) László, tart. örv. 60. gye. Született Gyöngyösön 1892 X/20-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. II. o. ezüst br. kk. Felavatásának napja: 1925 VI/21.

*

Ezerkilencszáztizenöt július 10-én, az olaszok a doberdói fensíkon támadást intéztek csapataink ellen. Reggel 5 órakor már mindkét oldalon szólottak az ágyúk . . .

Huszonkettedikén kapja *Magyar László* a parancsot, hogy a hidászok közül hat emberrel, — aki ért a robbantáshoz — éjjel 2 órakor induljon el, felrobbantani az olaszok drótakadályait, hogy csapataink ellen támadásba mehessenek.

Elindultak körülbelül 50 lépés távolságra egymástól. Az ekrazit egy méteres deszkára volt felszerelve. Lassan haladtak előre gyújtózsínórral kezükben, hogy az olaszok észre ne vegyék.

Végre az olasz drótakadályhoz értek. Elhelyezték az ekrazitot. Majd csendesen visszahúzódtak a megjelölt helyre. Az őrmester begyújtott. Nagy világosság keletkezett, amit le nem írható moraj követett.

Az olaszok drótakadály a levegőbe repült! Gyalogságunk már utban is volt, úgyanyira, hogy mire

az olaszok észrevették magukat — egyes szakaszok már el is foglalták az olaszok állásait.

Másnap napi parancsban dicsérték meg e hét derék hidaszt — közöttük Magyar Lászlót is. Július 27-én, József kir. főherceg a legnagyobb elismeréssel adózott bátor tettükért. Magyar nagy ezüst kitüntetést is kapott.

Vitéz Mátrai (Maticsek) István, tart. tiz. 3. honv. tüzér. e. Született Turán 1894 X/11-én. Illetőségi helye, Gyöngös. Kitüntetései: I. II. o. ezüst. br. 2 szer. kk. Felavatásának napja: 1925 VI/21.

*

Mátrai István, mint ügyeletes altiszt 1918 június havában a „Thomáé” szorosban teljesített szolgálatot.

Az olaszok iszonyú tűz alá vették ütegállásainkat. A 39. honv. táb. ágyus ezred 1 és 4. ütege, vagyis 13 ágyu volt felállítva. — Körülbelül 110 emberből álló légénység kénytelen volt a sziklába vájt üregekbe menekülni.

Mátrai helyén maradt. Kitartott! Egyszercsak igen erős robaj üti meg a fülét. Hatalmas lángoszlop csap föl. Az ellenség gyújtó-gránáttal a mi, körülbelül négy-öt ezer lövedékünk közé lőtt . . .

Mátrai látja a veszélyt. Itt nem csak az ellenség, de saját robbanó lövedékünk is lő — az üteg konyhájába rohant.

Életével sem törődve, (hisz 110 ember életéről, rengeteg állami vagyronról volt szó!) felkapta az ott éppen vízzel telt 2 vedret s locsolni kezdte a lövedékeket.

A nagy légnyomás Mátrait, a főlhalmazott lövedékektől tiz lépésnyire a földhöz vágja. Pár percig nem tud magáról. Magához térve a megmaradt vízzel tovább öntözgette a még mindig égő és robbanó lövedékeket — amig sikerült teljesen eloltania.

A felhalmazott nagyobb mennyiségű lőszerből csak 103 drb. gránát és srappell robbant fel.

Mátrai ezen vakmerő vállalkozásáért kapta a nagy ezüst érem kitüntetését.

Vitéz Megyeri Miklós, tart. honvéd. 10. honv. gye. Született Gyöngyösön 1892 XI/20-án. Illelőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. ezüst. kk. se. Felavatásának napja: 1925 VI/21.

*

Ezerkilencszáztizenöt május 2-án délután megtámadtuk az oroszokat ...

A harc vonal áttörése után *Megyeri Miklós* rajparancsnok észreveszi, hogy csapatunktól jobbra, az erdőben, ellenséges gépfegyver ropog.

Ez veszélyeztette nemcsak a 110-es honvéd gyalog ezredet, de a velük harcoló németek harc vonalát is.

Tizennegyed magával megrohmozta az erdőt. A támadás sikerült. Az oroszok visszavonultak. Hét oroszot foglyul ejtett, három gépfegyvert zsákmányolt.

Éberségéért, az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartásáért nagy ezüst vitézségi érmet kapott.

Vitéz Sánta Mihály, tart. honv. 10. honv. gye. Született Gyöngyösön 1897 VIII/12-én. Illetőségi helye Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. ezüst br. kk. Felavatásának napja: 1926 VI/20.

*

Sánta Mihály, mint gépfegyverkezelő a 41-ik honvéd hadosztály gépfegyveres roham zászlóaljához volt beosztva.

Részt vett az olasz harctéren — a piavementi támadásoknál . . .

Mint őrszem figyelte egy izben — jól maszkírozott állásában — az ellenség mozdulatait.

Egyszer csak észreveszi, hogy a „Kaproni“ nevű olasz repülőgép kering felette. Jól ismerte, mivel e gép már több alkalommal meglátogatta zászlóaljukat s bombáival mindig óriási károkat okozott.

Az ellenséges repülő 300 méter magasságban lehetett . . .

Sánta gépfegyverével célba veszi. Az ellenséges repülő egyik szárnyát teljesen lenyirják golyói . . . A repülő egyik szárnya leesik . . . Majd a gép is lezuhant . . .

A repülőgépben levő négy olasz tisztet, — akik műszaki szerekkel, fényképező készülékekkel voltak felszerelve — agyonzuzta . . .

Ez 1918 május 12-én történt.

Sánta mellén pedig — e tettéért — már május 21-én ott ékeskedett a nagy ezüst vitézségi érem! . . .

Vitéz Tóth Ferenc, tart. szkv. 60. gye. Született Gyöngyösön 1892 VIII/6-án. Illetőségi helye, Gyön-

gyös. Kitüntetései: I. o. e. II. o. e. 2 szer. kk. s. b. é. Felavatásának napja: 1923 VI/17. — Atkárón, Gyöngyös városától ingyen telket kapott.

*

Tóth Ferenc, 1917 július havában — Vatra-moldoviczánál — járőr szolgálatot teljesített.

Előnyomulás alkalmával negyed magával — nagy tulerővel szemben — egy egész kis oroszországi falut foglalt el és tartotta megszállva mindaddig, amíg csapataink oda nem érkeztek.

Ezen bátor tettéért kapta a többször sebesült Tóth, 47 hónapi rajvonalbani hűséges szolgálata után, 1917 szept. 16 án, mint gépfegyver-irányzó tizedes a nagy ezüst vitézségi érmet.

Vitéz Hajdú (Hóman) János, nyug. tiszt h. 6-ik husz. ezr. Született Ragyolczon 1888 I/13-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. ez. II. o. ez. 2-szer br. 2-szer. kk. seb. é. bajor harcos érem. württembergi h. érem. Felavatásának napja: 1923 VI/17.

*

Ezerkilencszáztizenhat június 7-én, az orosz harc-téren, ezredünket az ellenség már majdnem a megsemmisítéssel fenyegette.

Ekkor tűnt ki a többszörösen kitüntetett *Hajdú János* tiszthelyettes, aki szakasza élén harcolva, az oroszoknak nyolc rohamát verte egymásután vissza.

Ezen magyar huszárhoz illő cselekedetéért kapta az ezüst vitézségi érmet.

Vitéz Harsányi Gusztáv, nyilvántart. tiszt. hely. 6-ik husz. ezred. Született Kiskéren 1883 III/26-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. ez. br. koronás ez. érdem kereszt. kk. jubileumi kereszt. X. év szolg. jelv. württembergi harcos kereszt. Felavatásának napja: 1923 VI/17.

*

Harsányi Gusztáv, 1914 augusztus 19-én virradóra parancsot kap, hogy 12 lovassal azonnal induljon a hírszerző járőrben levő dr. Leszik Károly tart. hadgy. járőrét felváltani . . .

Warezs város déli széléhez érve, erős puskatfűz fogadja.

A város fő utcáján, a hidnál, kozákok tüzeltek reájuk.

Harsányinak a városon keresztül kellett mennie, hogy a város tulsó felén — minden bizonnal szorongatott helyzetben levő járőrt kiszabadithassa.

Harsányi a körülbelül 15 kozákot, embereivel megrohmozta . . .

Az ellenséges lovasokon keresztül tört.

A menekülő ellenség közül néhányat levágott — kettőt foglyul ejtett.

Az elfogott kozákok bemondásaiból fontos adatokat tudott meg.

Megtudta többek között azt is, hogy a felváltandó járőrök fogságba estek és a város egyik félreszó kerületében vannak egy udvarban lefegyverezve.

Harsányi a bemondott helyre vágatott, ahol hírszerző járőreinket tényleg meg is találta.

A járőrök — az őrizetükre hagyott kozákok megszökése után — már lovaikat nyergelték . . .

Még aznap éjjel valamennyien a hadosztálynál voltak !

E sikeres rajtaütésért — az elfogott járőrök kiszabadításáért Harsányi nagy ezüst vitézségi érmet kapott.

Vitéz Koroknay Ferenc, tart. tiszt, hely. 15-ik husz. ezred. Született Csengerujfaluban 1889 III/31-én. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kiténtetése: I. o. ezüst. 2-szer. II. o. ez. br. kk. seb. érem. Felavatásának napja: 1923 VI/17.

*

Koroknainak az ezrede 1918 szept. havában az olasz harctéren (Asticó völgyében) szemben állott az ellenséggel.

A völgy csak éjjelenként volt tábori őrökkel megszállva, akik a rendes rajvonat előtt 4—5 km-nyire lehettek.

Egy éjjel, — amikor *Koroknai Ferenc* volt a tábori őrsparancsnok, — az ellenség nagy tűzérési előkészítés után, támadást intézett ellenünk, azzal a szándékkal, hogy a tábori őrs vonalán áthatolva, az ezredet bekeríthesse.

Koroknai felismerte a helyzetet. 54 emberrel, 2 géppuskával — ily tulnyomó erővel szemben nem állhat meg . . .

Nyolc embert a régi vonalban hagyott, azzal az utasítással, hogy csendesen vonuljanak vissza — közben egy—egy ösztüzet adva az ellenségre.

Jómaga pedig a többiekkel, a 2 gépfegyverrel, a völgy nyugati oldalát szállja meg.

Mikor az eilenség elérte a tábori őrsök vonalát, Koroknai hátba támadta őket!

Az olaszok kénytelenek voltak a völgyön kelet-felé menekülni, ahol ezredünk balszárnyával találták magukat szemben.

A zászlóalj fele fogságunkba került.

Sikeres támadásáért kapta az egyik nagy ezüst vitézségi érmet.

Vitéz Mikó Ferenc, tiszt. helyettes. 15-ös vadász zászlóalj. Született Bélapátfalván 1883 II/5-én. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. e. II. o. e. 2-szer. bronz 2-szer. kk. X-évi szolg. jelvény. Felavatásának napja: 1924 VI/15.

*

Ezerkilencszáztizennyolc március havában, Nikolejownál (a Feketetenger torkolatánál) veri a 15. tábori vadász-zászlóalj, a németekkel karöltve, a vörösorozokat . . .

Történt, hogy zászlóaljunkat hátulról veszély fenyegette.

Ekkor kapja *Mikó Ferenc* szakaszparancsnok — aki eddig tartalékban volt — a parancsot, hogy a század jobb szárnyát hagyja el, siessen a 3-ik század segítségére; szakaszával, két gépfegyverrel intézzen ellentámadást a vörös-oroszok ellen.

A vörös-oroszok páncél vonattal jöttek.

Igy gyorsan és okosan kellett Mikónak intézkednie.

Mikó kitűnően meg is oldotta feladatát.

Embereivel a vörös-oroszok közelébe férkőzve — mintegy meglepetésszerűen — oldalba kapta őket, úgy, hogy a páncél vonattal is alig tudtak a sok sebesült és halott visszahagyásával elmenekülni.

Mivel Mikó ezen tetteivel ezredét mentette meg a bekerítéstől — nagy ezüst érem kitüntetést kapott.

Vitéz Németh János, tiszt helyettes. 10-ik honv. gye. Született Bacskán 1896 I/7-én. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. e. 2-szer, II. o. e. 2-szer. br. kk. sé, német harcos érem. X-évi szolg. jelvény. Felavatásának napja: 1924 XI/15.

*

Németh János, 1916 ban — Volhyniában, a Selvő és Vojnin között vívott harcoknál, annak dacára, hogy gránát szilánktól a fején súlyosan sebesült, (négy óra hosszáig eszméletlenül feküdt a földön) az oroszok általános támadásánál, amikor magához tért, mint gépfegyveres tizedes irányzói beosztásában a gépfegyverhez sietett és az oroszok támadását erős gépfegyver tüzellel feltartóztatta mindaddig, amíg a segítségére siető tartalék-csapat a harcvonalba be nem érkezett. Németh a csapat beérkezése után sem hagyta el gépfegyverét!

Súlyos sebesülésével nem törődve — még két napig vett részt a további harcokban.

Hendrik Ferenc tart. főhadnagy par. ncsára szállították a kórházba.

Németh ezen önfeláldozó tetteért kapta 1916 október 17-én a nagy ezüst vitézségi érmet.

Vitéz Oláh Gábor, tart. szakv. 15-ös huszárezred.
Született Szatmárhegyen 1881 I/16-án. Illetőségi helye,
Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. e. II. o. e. br. kk. seb. é.
jub. é. X-évi szolg. jelvény, Felavatásának napja:
1925 VI/21.

*

Oláh Gábor, 15-ös huszár, mint szakaszvezető,
Kirlibaba mellett, a csokanyesti hegyen, 1917-ben
a két rajvonal között éjjeli járőri szolgálatot teljesített.

Közben parancs jött, hogy az ellenséget ki kell
verni!

Oláh 12-ed magával hajnali 2 órakor előre csú-
szott a kézigránáttal az ellenséges rajvonalat megtámadta.

Aztán sortűzet adott úgy, hogy az ellenséget két
felé osztotta.

Majd folytonos tüzelés közben — jelentéseket
küldött hátra.

Két huszárezred — gyalogosan — felvonult,
melynek eredményeként az ellenség tartalék-állásába hu-
zódott.

Oláh a kimpolungi alagúthoz került. Ott helyez-
kedett el járőreivel, mivel az ellenséget tartalék állá-
sából úgy sem tudta volna kiverni. A földön megla-
pulva, az ellenséget folytonosan szemmel tartva, várta
a kisegítő csapatot. A folytonos lövöldözések közben
egy embere elesett. Oláh is megsebesült, de azért de-
rekasan kitarított amíg a segítség megérkezett.

Segítő-csapatunk először a sebesülteket vitte hátra
Reggelre az ellenséget tartalék állásából is kiverte!

Eredményes járőri szolgálataiért, pontos jelenté-
seiért és főképp azért, hogy az ellenséget állandó fog-

lalkoztatásával sebesülve is a segítő csapat megérkezéséig feltartóztatta, kapta e derék szatmárvármegyei vitéz a nagy ezüst kitüntetést.

Vitéz Somogyi (Schrádi) István, tart. tiszt. hely. 15-ös huszárezred. Született Mérken 1883 I/28-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. e. II. o. e. br. kk. jubileumi kereszt. X-évi szolg. jelvény. Felavatásának napja: 1925 VI/21.

*

Ezerkilencszáztizenhat június hó 16-án éjjel a 27-ik hadosztály parancsot kapott, hogy a visszavonulást Bródi irányában úgy kezdje meg, hogy reggeire be is fejeződjék.

Somogyi István, — mint törzsőrmester — azt az utasítást kapja, hogy szakaszával a vonuló csapatot fedezze. ☞

Somogyi szakaszát három járőrre osztotta. A középső járőr 18, a jobb 12, a bal pedig 11 emberből állott. Ezekkel figyeltette állandóan az oroszok mozgulatait. . .

Néha tűzharcba is bocsátkozott az ellenséggel, hogy előrevonulásában megakadályozhassa. Közben az oroszok felvonulásáról jelentést küldött hadosztályához. A küzdelemben emberei annyira megfogytak, hogy segítséget kellett kérnie. . .

17-én d. e. 9 óra tájban — Homonka irányában — az erdőből nagyobb csapat lovasság ereszkedik a síkságra.

Somogyi kis csapatát úgy osztja be, mintha egy nagyobb lovas csapatnak lenne az elővédje. Kivont kard-

dal „Hurrá!” kiáltással rohan az aljban levő orosz lovasokra. A meglepődött oroszok, — akik hadnagyunkat már csaknem bekerítették — visszafordultak.

Somogyi néhány emberével nemcsak hadnagynak életét mentette meg, de az oroszok közül négyet lovastul foglyul is ejtett.

A parancs kitűnő végrehajtásáért, bátor tettéért nagy ezüst kitüntetést kapott.

Vitéz Szabó Bálint, tiszt. helyettes. 34-ik gye Született Borzódszentmártonban 1890 XII/20-án. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: Arany I. o. e. 2-szer. II. o. br. kk. seb. é. kereszt német harcos érem. X-évi szolg. jelv. Felavatásának napja: 1921 I/20.

*

Szabó Bálint, 1918 június 14-én Kol-Koprielen, (Dél-tirol) — mint gépfegyveres szakasz parancsnok — egy olasz repülőgépet lőtt le.

Másnap, a nagy piavei támadás alkalmával — szakaszával a roham-zászlóalj bal szárnya mögött volt tartalékban. Első állomásból — honnan a támadás kezdődött — a roham zászlóalj támadását 6 km. mélyen az olasz állásokon keresztül hajtotta végre.

A 3-ik olasz állás előtt a zászlóalj támadása megakadt. S a zászlóalj annak dacára — legnagyobb ellen-ségi tűzben — megszállt egy kisebb magaslatot . . .

Az olaszok itt olyan erős ágyú-tűzet zúdítottak zászlóaljunkra, hogy annak nagyobb része megsemmisült, megmaradt kisebb része pedig visszavonult.

A zászlóalj balszárnyán két gépfegyver állott.

Szabó a visszahuzódáskor ezt a két gépfegyvert is parancsnoksága alá helyezte s mint tartalék a zászlóalj balszárnya mögött, a hegy bal lejtőjén húzódott meg.

Gépfegyveres szakaszát, a két gépfegyverrel az ellenség felé eső hegy lejtőjére parancsolta s a gépfegyvereket nyomban tüzelő állásba helyezette . . .

Az olaszok a völgyben nagy tömegben vonultak előre . . .

A fás, bokros helyen meghuzódó Szabó, a völgyet gépfegyvereivel elzárta.

Az olaszok támadni kezdettek.

Mikor Szabó gépfegyvereivel a tüzet megkezdette az olaszok hozzá még 80 méternyire sem lehettek.

Szabó füttyszóra megnyitja a tüzet 4 gépfegyverrel s 32 emberrel — egyszerre! Amikor a gépfegyverek megkezdették a sorozatos tüzet, az olaszok fejvesztetten menekültek vissza — több halottat hagyván maguk után.

Később az olaszok megmenekült része visszajött.

Ekkor történt, hogy mintegy 500 méter távolságból 3 hegyi olasz ágyu erős tűz alá vette Szabót embereivel együtt.

Szabó szabad szemmel látta a felállított 3 hegyi olasz ágyút.

Három gépfegyverrel lefogta az ágyút, kezelő személyzetét pedig megsemmisítette. Nem volt — aki az ágyúból tüzet adhatott volna . . .

Délelőtt 11 óra volt! 11 óra 15 perckor már a Monte—Grapáról lövetett nehéz tüzérséggel az olasz.

Szabó minden összeköttetés nélkül állott. Közben egy gránátszilánk Szabót is súlyosan megsebesítette.

Az olaszok újabb segítséget kaptak. Ujból támadtak. Szabó a támadást sebesülve is visszaverte.

Öt órakor megint támadott az olasz. Szabónak ezt a támadást is sikerült visszavernie!

Végre aztán csapataink is megérkeztek... Szabó az összeköttetést azonnal felvéve, az olaszokat megtámadta. Ezen támadás alkalmával 85 olaszt ejtett foglyul.

Hozmaninger alezredes a foglyokat hátra küldötte. A súlyosan sebesült vitéz tiszthelyeítést az olasz foglyok vitték hátra — a költöző helyre.

Szabó, aki megakadályozta az olaszok által tervezett állásunk felgöngyöritését — arany vitézségi érmet kapott.

Vitéz Szegedi (Schumer) József, szkv. 6-os vártüzér. Született Szegeden 1894 III/1-én. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. e. II. o. e. 2-szer br. 2-szer kk. VI. szolg. jelv. Felavatásának napja: 1926 XI/20.

*

A 6-os vártüzérek 1918 június 15-én „Hétközség” fensikján (Chimadi-Rodzsó) voltak, mint felderítők.

A támadás éjjel 3 órakor kezdődött. Háromnegyed négykor az olasz már ellentámadásba kezdett.

Megmoccanni sem lehetett. Később az érintkezés is megakadt. Az ezred parancsnok megkérdezte a 6-os vártüzéret, hogy vállalkozik-e közülök valaki a pergőtűzön keresztül menve, a telefon vezeték helyreállítására?

Szegedi József jelentkezett. Megbizást kapott azon parancs továbbítására is, hogy a tűzértség tartsa erős tűz alatt a II. olasz vonalat.

Szegedi annak dacára, hogy ezen kis, körülbelül

fél km-es terepet az olaszok majd 800 nehéz lövegű ágyúval lőtték — a parancsot végrehajtotta.

Bátor, példaadó magatartásáért tizedesi rangot, három heti szabadságot és nagy ezüst érmet kapott.

Vitéz Szendrővári (Petrovszky) József, tart. tiszt. helyettes. 71. gye. Született Nagyrónán 1890 X/7-én. Illetőségi helye, Gyöngyös. Kitüntetései: I. o. e. II. o. e. br. kk. s. é. német harcos e. X-é. sz. j. 1912—13. évi sz. érem. Felavatásának napja: 1926 VI/20.

*

Szendrővári József, a Felvidékről szakadt hozzánk 1917-ben a román harctéren (Inesti és Szerbanesti községek előtt) egy évnél tovább mint kém teljesített felderítő szolgálatot.

Mackensen, a nagy német tábornok is igen kedvelte. Ép ezért a velünk harcoló német csapatok vezetője lett.

Ily alkalommal uszott egyszer át a Szereth folyón és fogott el egy egész orosz tábori őrsöt — két gépfegyverrel. A háboru vége felé mint „béke-kötő“ szerepelt — sikerrel a magyarok és románok között.

A több nyelvet beszélő, rendkívül ügyes és vakmerő Szendrővárit pontos szolgálataiért, megbízható jelentéseiért úgy a magyar, mint a német hadvezetőség nagy ezüst vitézségi éremmel tüntette ki.

Pár gyöngyösi vitéz avatása — folyamatban.

MEGHALTAK:

Vitéz Kovács József.

Vitéz Bálint Imre.

„Hogy négy hosszú esztendőn át diadalmasan viaskodtunk az egész világgal, az nekünk a veszített háború ellenére is örök dicsőségünk marad.“

Gyöngyös fiai a világháboruban

Távoli harctereken, távol a családi tűzhelytől harcoltak városunk hős fiai ott, ahol a Haza védelme megkívánta. Tudták, érezték, bárhol küzdenek is — mindenütt saját tűzhelyüket, jövődő boldogságukat, utódaiknak bölcsőjét védik.

*Fiai*nk e háborút a nemzet vitéz hagyományaihoz hiven, régi nagy híréhez méltó hősiességgel, dicsőséggel vívták meg.

A háborút — igaz — elvesztettük. A fegyver kihullott katonáink kezéből . . . „De azért a világtörténelem minden nagyszerűsége, minden sugárzása, minden világot rengető lendülete — a miénk!“

*Fiai*nk becsülettel kerültek ki a háború zivatarából . . .

*Fiai*nkat megtanulták tisztelni, becsülni, csodálni ellenségeink . . .

Nekünk fokozottabban kell tisztelni, becsülni és csodálni őket!

A harctéri szenvedések, a kiontott vér, a lefagyott, megbénult, elvesztett végtagok a nemzetért — a Hazáért hozott olyan áldozatok, melyek katonáinkat az önzetlenség igen magas fokára emelik.

A négyszázkilencvennégy hősi-halott, négyszáznegyvenhét rokkant hős, huszonhat felavatott vitéz fényes bizonyítéka annak, hogy a gyöngyösi nép lelkeben még nem fajultak el az ősi harcierények.

A legnehezebb helyeken is férfiasan megállották helyüket és mindenütt a harcterek egyik legféltettebb katonái voltak. Fegyelmezettek, engedelmesek feletteseikkel szemben, szilaj bátorságaik a támadásban, sohasem csüggedők a bajban, hidegvérűek a pokoli pergő tűzben, bajtársai iránt hűségesek — az utolsó leheletig! . . .

Ellenségeink letiportak, de a magyar vitézséget nem lehet porba dönteni. Előbb-utóbb elkövetkezik a nap, amidőn nemzetünk feltámad sirjából, mert a magyar lélek él, ragyog — halhatatlanul. S lesz idő, midőn a magyar szívek forróbban, lángolóbban dobannak össze, mint valaha . . .

Boros János.

* * *

A 6-ik huszárezred főbb ütközetei : *

1914-ben: Turyuka, Wladimir—Wolinskij, Betz, Narol, Jaroslau, Niskó, Javorznik, Jendziejov.

1915-ben : a Nidá-n, Zetiohów, Jata, Rudnik, Kotki, Lublin körül, Wota Ocikowskája, Jamnica.

1916-ban : Bussacz, Barizka, Komazówka, Niznión, Trosciansc, Maksa, Rosulna.

1917-ben : Kosina—Jeznopol, Bludniki, Dobontz, Rarance, Dolzok.

1918-ban : Alt—Zuczka—Mahala.

Az ukrainai megszállás alatt — kisebb összecsapások. — (Az ezred háborús naplói az összeomláskor mind elvesztek.)

br. Skertecz Gyula,
ny. ezredes.

* A gyógyosoknak Karinthiában állomászó házi-ezredes. Legénysége Heves, Borsod, Négrád és Gömör vármegyékből került ki.

A 10-ik honvéd gyalog ezred főbb ütközetei:

1914-ben: Tomasow körül, Przemysl, Novigorod, Ravaruska, Mazuri-tavak.

1915-ben: Gorlice, Varsó, Lemberg. — Az ezred egy része a szerb harctéren küzdött.

1916-ban: Magyaros, Bukaresten át—Rimnikusarat, Ploesti, Tochani, Szereth folyó.

1917—1918-ban: Piave, San-Michele.

A 60-ik gyalog ezred főbb ütközetei:

1914-ben: Ravaruska, Pukarcsov, Komarow, Tomasow—Fararow. Zatylicin, Rudnik, Krakó, Cigirovice, Dunajecz-folyó, Strózsza, Vállhegy.

1915-ben: Bortniki, Pusniki, Hocsimirc, Zsabokruki, Kamionka—Fatovce, Kolomea, Pruth-folyó, Navalé, Stripa-folyó, Szereth-folyó.

1916-ban: Dulibi, Popova—Mohila, Porhova, Isakow, Kurupiec, Delejov, Halics.

1917-ben: Stanislau, Pavelcse, Csencsov, Kalusz. Román harctér: Gyergyói havasok, Lupuj-hegy. Fenti ezred II. zászlóalja a szerb és az olasz harctéren volt.

Tartalom.

Előszó	3.
Mind hősök ők	5.
Magyar ima	6.
Családunk története a világháboruban	7.
Mementó!	9.
Honvéd!	12.
Hösi halottaink	14.
Hit és hazaszeretet	70.
Most légy a gáten!	78.
A proletár diktatura mártirjai	79.
Emlékbeszéd	82.
Magyar fohász	87.
Rokkant hőseink	89.
Az ivangorodi trombitás	98.
A vak katona	101.
A hadiárva	102.
Vitézeink	103.
Gyöngyös fiai a világháboruban	125.

Nyomatott
Birnbäum János könyvnyomdájában,
Gyöngyösön.

